

A6M2-N Rufe

eduard

1/48 Scale Plastic Model Kit

ProfiPACK
edition

item No. 82219

Lehké a obratné Zero se stalo během druhé světové války symbolem japonských vzdušných sil. Během války byly postupně uváděny další verze Zer, přičemž jednou z nejkoničtějších je jeho plováková verze, známá pod spojeneckým kódovým označením Rufe.

V roce 1940 se císařské námořnictvo rozhodlo ke konverzi stíhačky Mitsubishi A6M2, která právě procházela zkušebními bojovými nasazením v Číně, na stíhací hydroplán. Firma Mitsubishi byla plně vytížena výrobou Zer a dalších typů letadel. Proto se námořnictvo obrátilo na firmu Nakajima, která na konci roku 1941 zahájila licenční výrobu stíhaček A6M2 ve svém závodu v Koizumi. Firma měla volné konstrukční i výrobní kapacity, a proto jí byla zadána výše zmíněná specifikace 15-Shi.

Hlavním konstruktérem byl jmenován Shinobu Mitsutake. Jeho tým se snažil co nejvíce využít konstrukci letounu A6M2. Někteří autoři uvádí, že Mitsutake vyšel u konstrukce sériových stíhacích hydroplánů z pozemní verze stíhačky A6M2, tedy z Modelu 11, která neměla sklápěcí koncové oblouky křídla. Ve skutečnosti přinejmenším několik prvních desítek sériových strojů sklápěcí koncové oblouky mělo. Na ukořistěných Rufe je tento konstrukční prvek doložen ještě u 37. vyrobeného letounu.

K trupu Zera konstruktéři přidali centrální plovák s kovovou konstrukcí a potahem. Byl připevněn pylonem k hlavnímu nosníku křídla a upevněn k zadnímu nosníku křídla vzpěrou ve tvaru „V“. Pylon byl umístěn zhruba v místě, kde mělo Zero připevněnou přídatnou nádrž a byl v něm zabudován systém chlazení oleje. Absence přídatné nádrže byla nahrazena nádržemi v plováku. Stabilizační plováky byly namontovány na samostatných pylonech. Na potahu křídla přibýly oproti Zeru krytky pro přístup k vnitřní konstrukci křídla a pylonům. Toto elegantní řešení upevnění centrálního plováku bylo použito již u dvouplošníku F1M Pete a přispělo k vysoké aerodynamické čistotě Mitsutakeho konstrukce. Centrální plovák a jeho dynamické účinky, které působily na trupovou konstrukci při vzletu, manévrech s přetížením a při přistání, vyvolaly potřebu zesílit konstrukci trupu v oblasti kokpitu dodatečným přeplátováním.

Na prvních několika desítkách strojů byl shora na centrálním plováku instalován systém pro proplachování palivových nádrží. Armatury tohoto systému, které vystupovaly z plováku v jeho horní části, byly chráněny polokulovitým krytem. Plovák byl rovněž vybaven kormidlem. Poslední výraznou změnou oproti Zeru bylo zvětšení svíslé ocasní plochy kvůli stabilitě stroje.

Testy prototypu začaly v den japonského útoku na Havaj a intenzivně pokračovaly během počátku roku 1942. Prototyp byl přestavěn z pozemní verze Zera A6M2 Model 11 v. č. (6)69. Následujících devět letounů A6M2-N mělo být u Nakajimy vyrobeno přestavbou z palubních stíhaček Mitsubishi A6M2 Model 21, mezi nimi byly i stroje v. č. (5)159 a (3)312, které se na palubě letadlové lodi Shōkaku zúčastnily útoku na Havaj. Konstrukce takto přestavěných hydroplánů však trpěla korozí. Proto nebyla přestavba A6M2-N v. č. 8 a 9 realizována a stroj č. 10 byl již kompletně vyroben jako nový. Ve výkonech ale nový typ příliš

nepřevyšoval srovnatelné hydroplány. Narostla hmotnost kvůli plovákům a změnám konstrukce, i když na druhou stranu ubyl podvozek Zera a přistávací hák. Stroj si ovšem zachoval vynikající obratnost a stabilitu ve střední a vyšší letové hladině i poměrně dobré letové vlastnosti v nižších výškách. Prázdná hmotnost vzrostla oproti A6M2 Model 21 přibližně o 14 % a maximální rychlost klesla na 433 km/h v 5000 m z původních 509 km/h ve výšce 4400 metrů u Zera Model 21. Hydroplán měl dolet 1781 km a maximální vytrvalost šest hodin.

Výzbroj tvořily stejně jako u A6M2 dva 20mm kanóny v křídle a dva kulomety ráže 7,7 mm v trupu. Letouny mohly nést dvě 30kg nebo 60kg pumy podvěšené pod křídlem. Oproti Zeru Model 21 však nebyly vybaveny kruhovou směrovou anténou v zadní části kokpitu a neměly opěrku hlavy za sedačkou pilota.

Tento stíhací hydroplán nejdříve dostal označení Rei-Shiki Ichi Gata Suijō Sentōki (Stíhací hydroplán Typ 0 Model 1). V červenci byl letoun císařským námořnictvem přijat a zařazen do služby pod označením Ni-Shiki Suijō Sentōki, neboli stíhací hydroplán Typ 2. Nesl zkrácené označení A6M2-N. Nakajima zvažovala přípravu dalšího stíhacího hydroplánu, který měl dosahovat rychlosti až 463 km/h, ale nakonec od jeho přípravy upustila.

Sériová výroba byla zahájena v dubnu roku 1942 a skončila v červenci 1943, protože v červnu téhož roku byla zahájena výroba stíhacích hydroplánů Kawanishi N1K Kyōfu (Rex). Nakajima vyrobila celkem 258 hydroplánů A6M2-N, přičemž nejvyšší počet strojů v jednom měsíci opustil bránu závodu v Koizumi v dubnu 1943 (24 ks). Jakmile Spojenci zaznamenali tento stroj v leteckých střetnutích, přidělili mu jako plovákovému letounu kódové označení mužským křestním jménem Rufe.

Zbarvení a označování

Hydroplány Rufe měly zpočátku nátěr šedou barvou na všech plochách, který byl nastříkán na červenohnědou základovou barvu. Kvůli prevenci koroze byly aluminiovou barvou natřeny i vnitřní plochy prostoru vztlakových klapek namísto barvy Aotake, která byla obvyklá u stíhaček A6M Zero. V únoru 1943 dostaly námořní stíhací jednotky pokyn nastříkat letouny na horních plochách tmavě zeleným maskovacím nátěrem. Pozemní personál obvykle využil barvy, které byly dostupné pro údržbu letounů jiných kategorií, které již zelený nátěr měly. V případě jednotek s hydroplány to byly letouny firem Aichi, Mitsubishi a Kawanishi. Odstíny jejich kamuflážních barev se mírně lišily dle dodavatele barev. Nelze vyloučit ani použití kořistních barev, například v Rabaulu, případně využití barvy určené pro válečná plavidla. V závěrečných měsících výroby dostaly nové letouny A6M2-N na horních plochách standardní nátěr tmavě zelenou barvou D1, která měla odstín specifický pro dodavatele firmy Nakajima.

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidla pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLS * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL
VOLBABEND
OHNOUTSAND
BROUSITOPEN HOLE
VYVRTAT OTVORSYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽREMOVE
ODŘÍZNOUTREVERSE SIDE
OTOČITAPPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽIT EDUARD MASK
NABARVITPLEASE, CHECK THE LATEST VERSION OF THE INSTRUCTIONS ON www.eduard.com

PARTS

DÍLY

TEILE

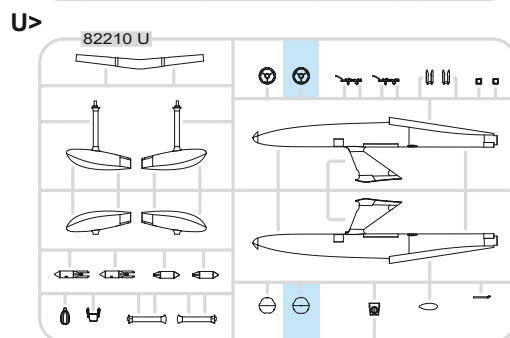
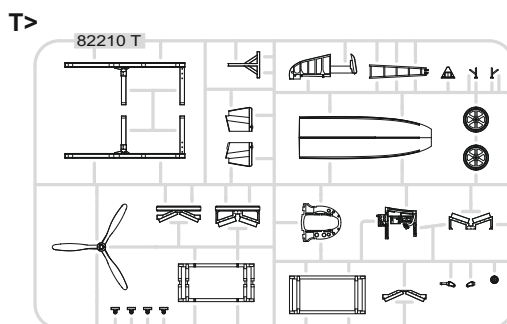
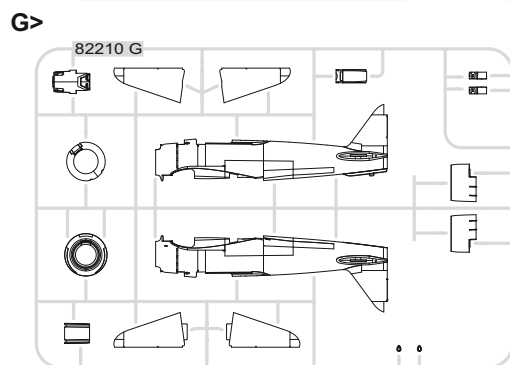
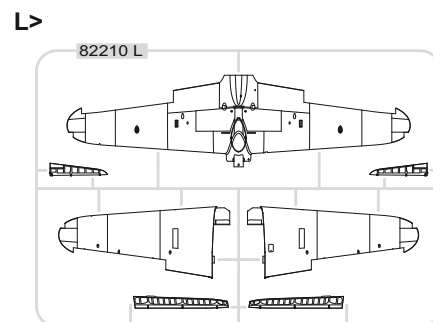
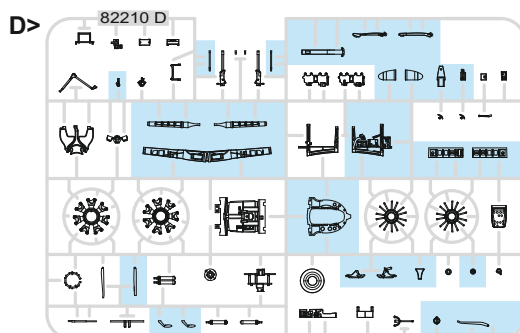
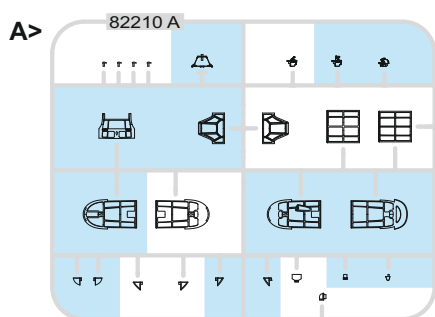

PIÈCES

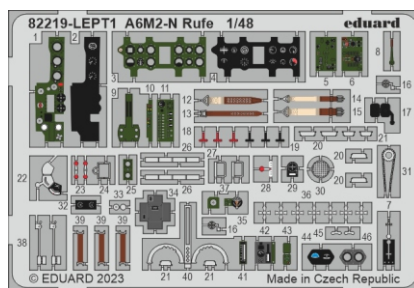
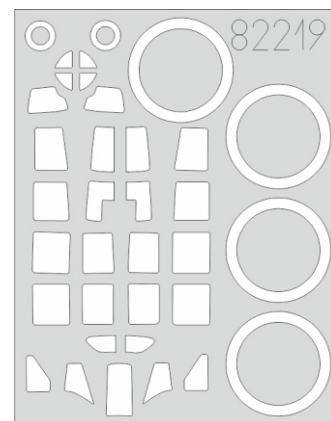

部品

PLASTIC PARTS

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

eduard
MASK

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

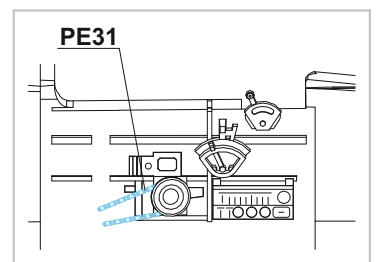
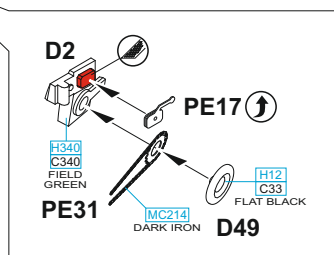
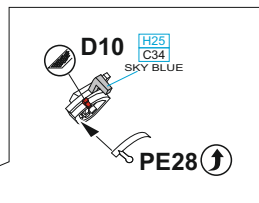
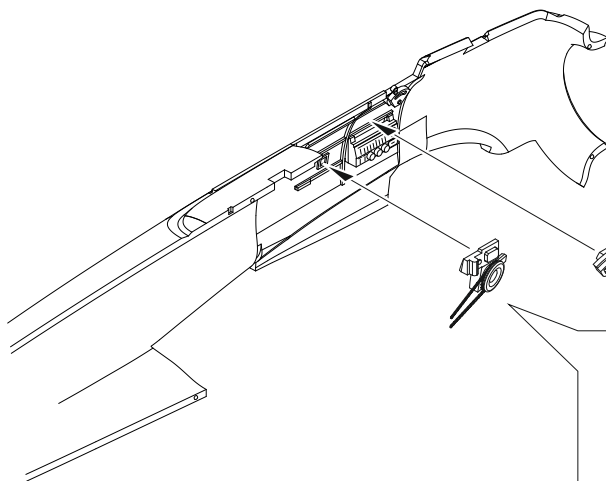
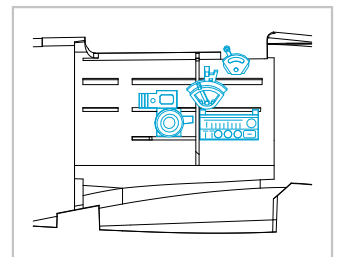
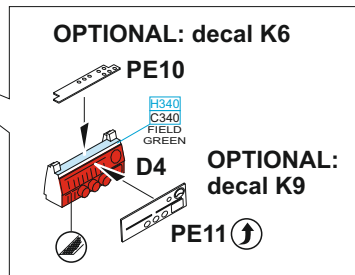
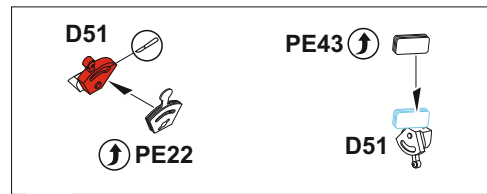
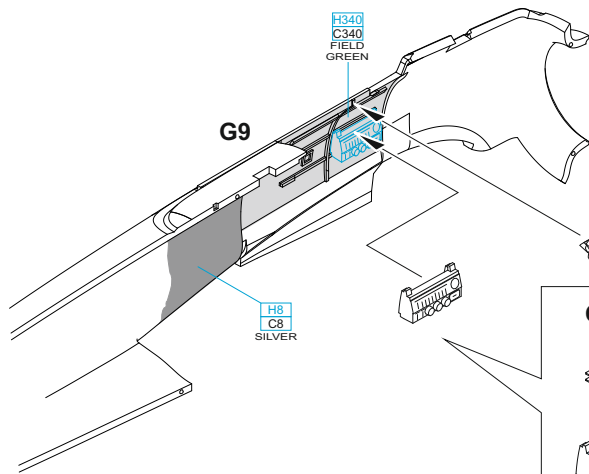
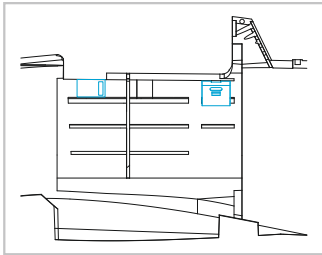
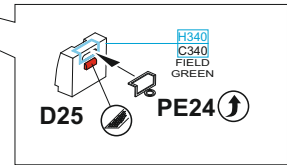
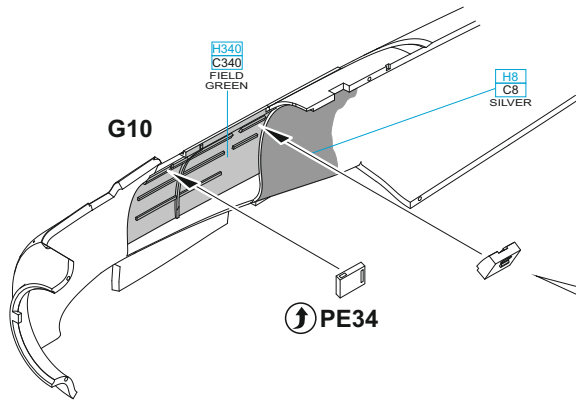
PEINTURE

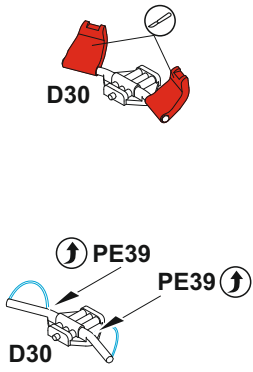
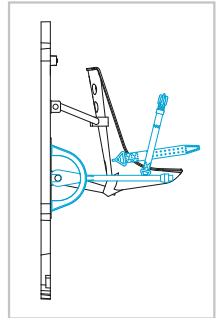
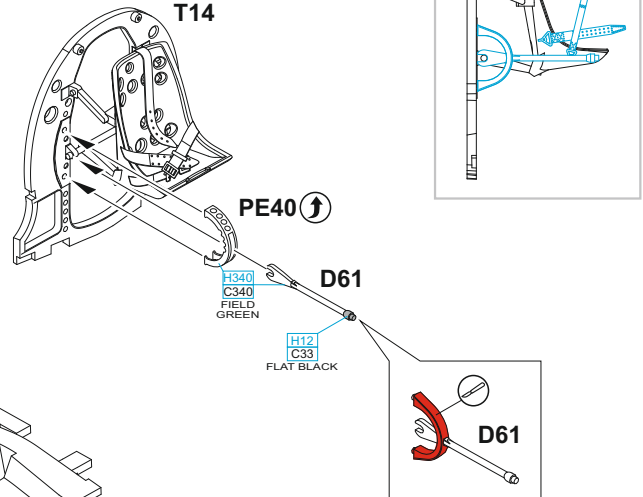
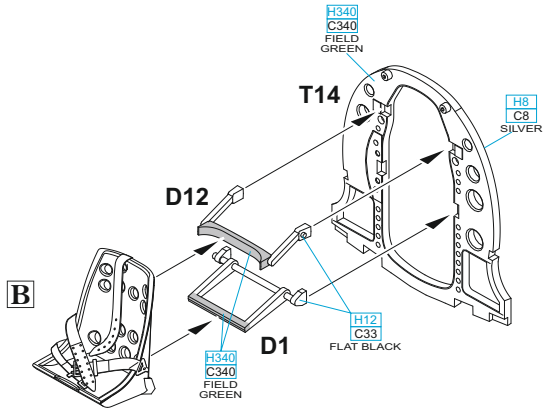
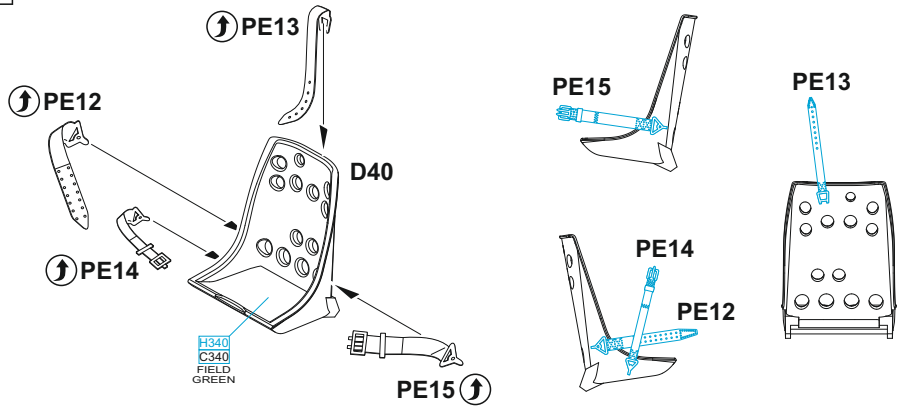
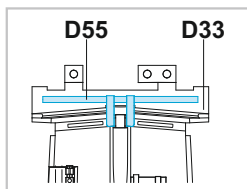
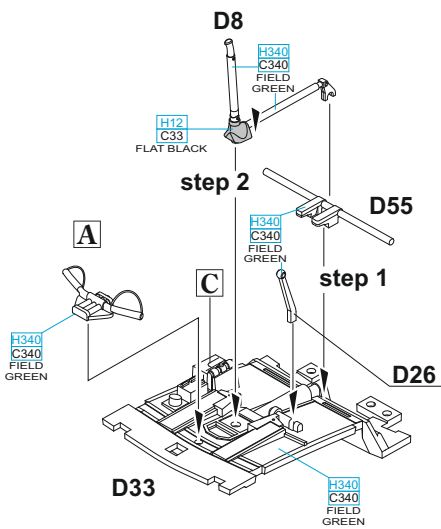
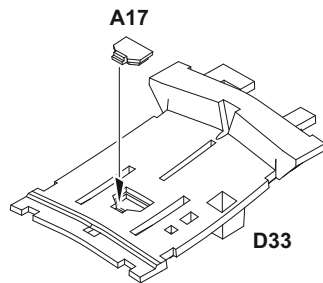
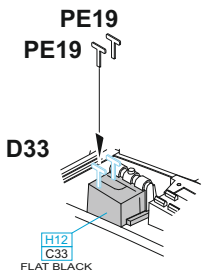
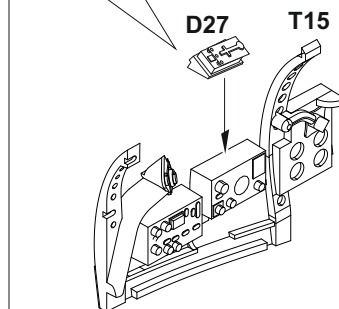
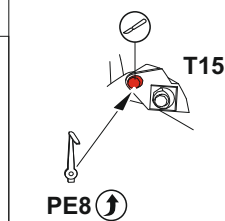
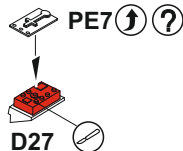
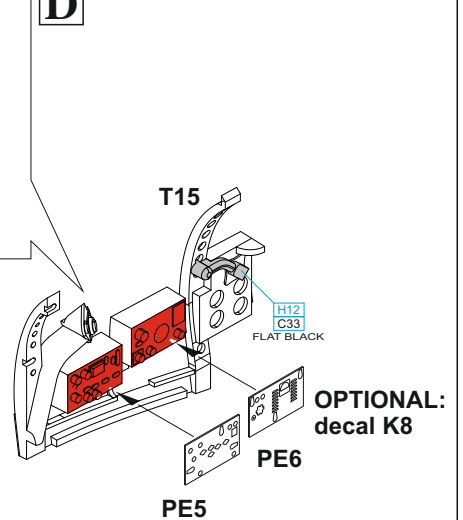

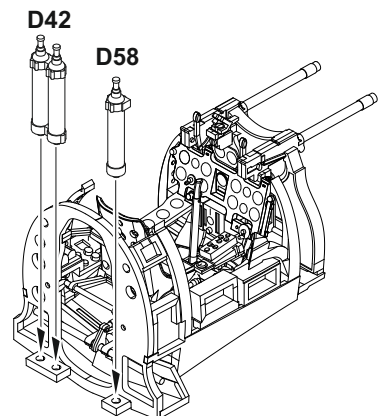
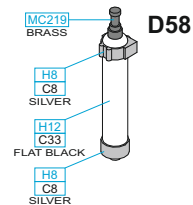
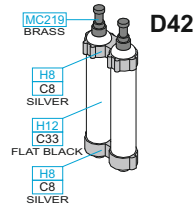
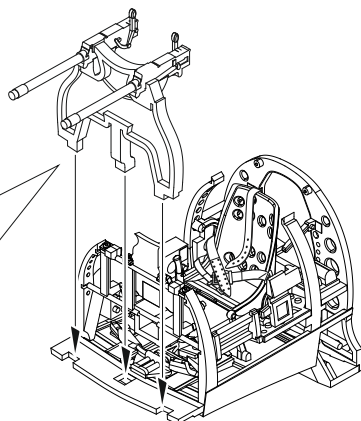
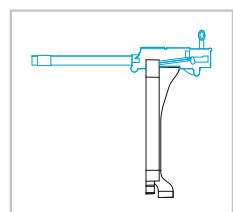
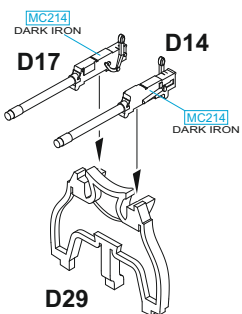
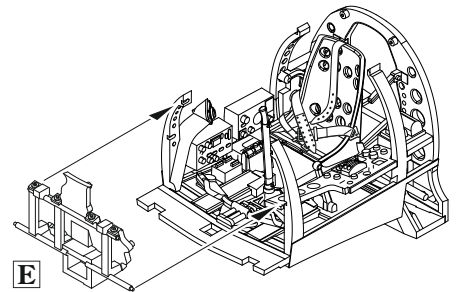
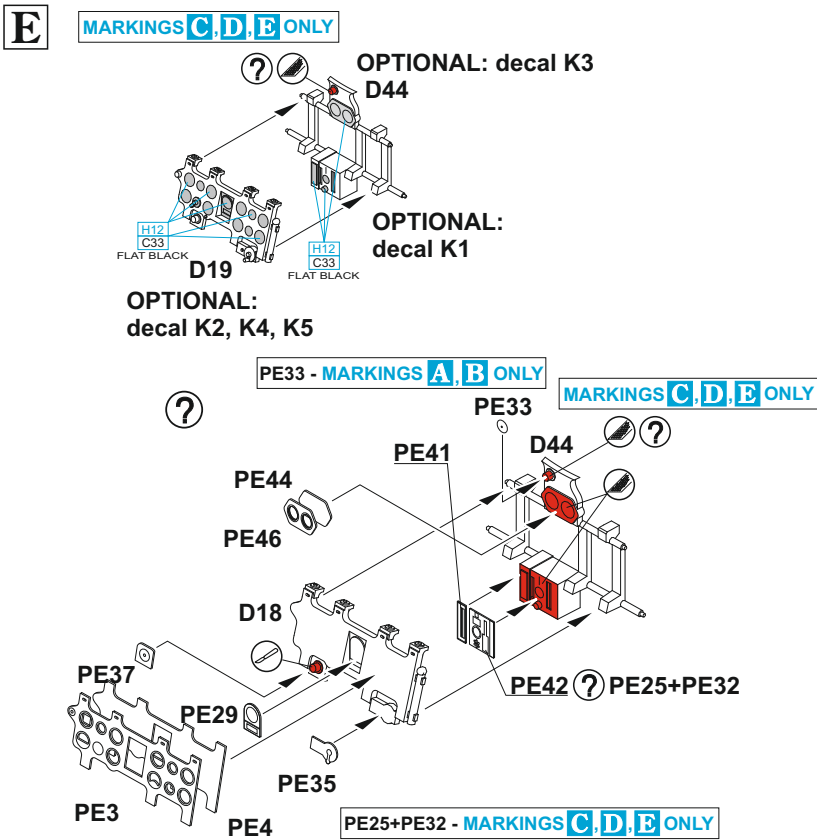
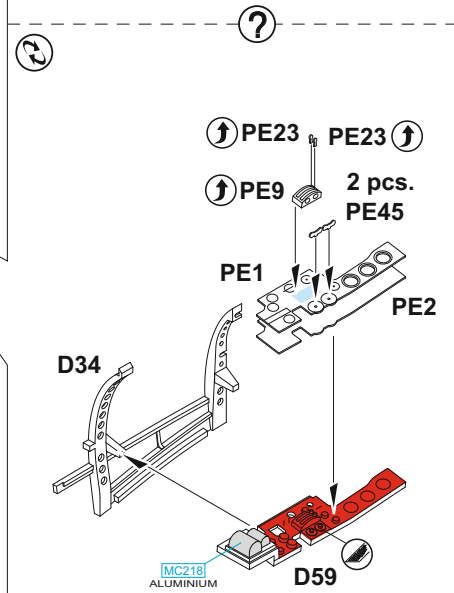
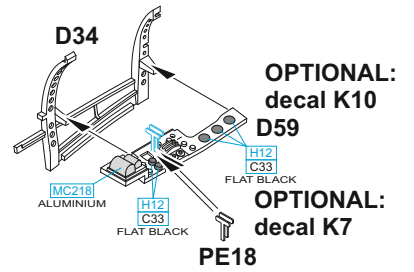
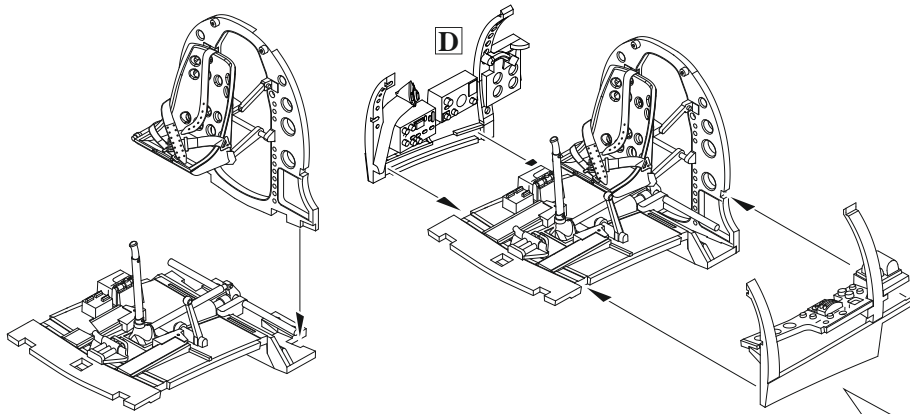
色

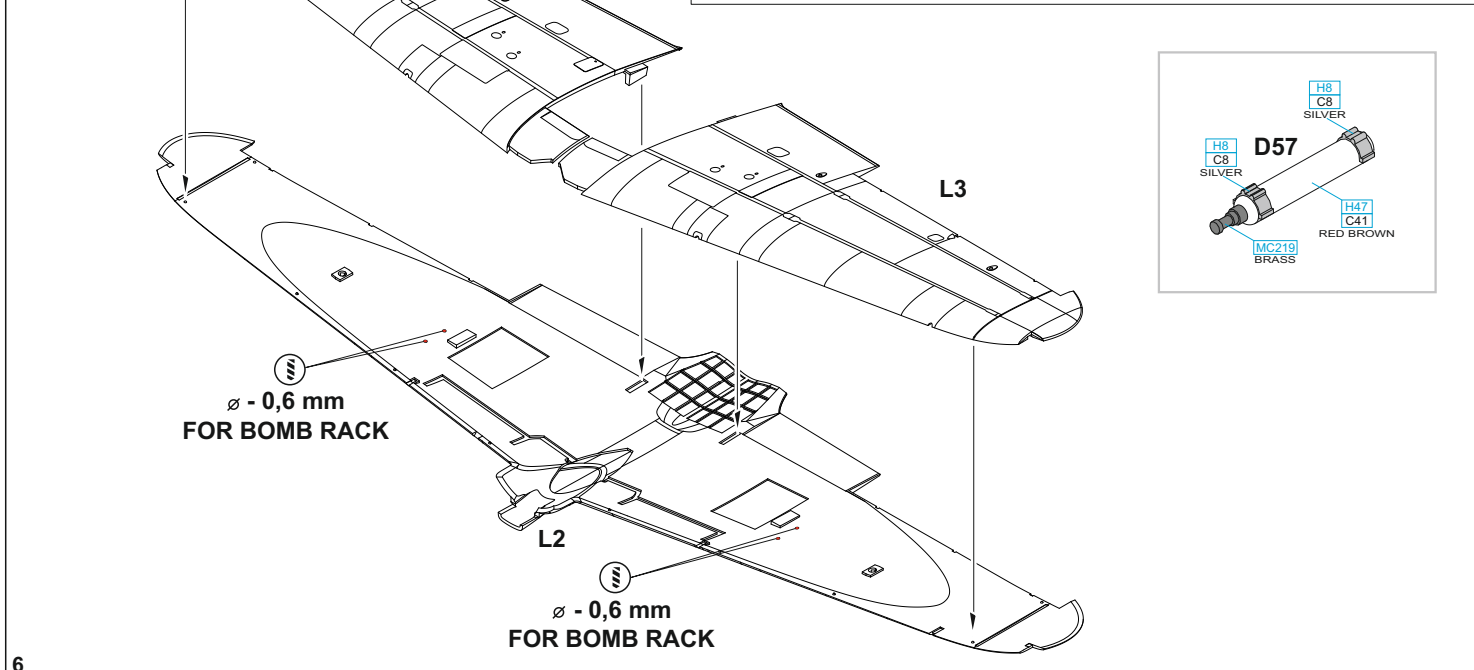
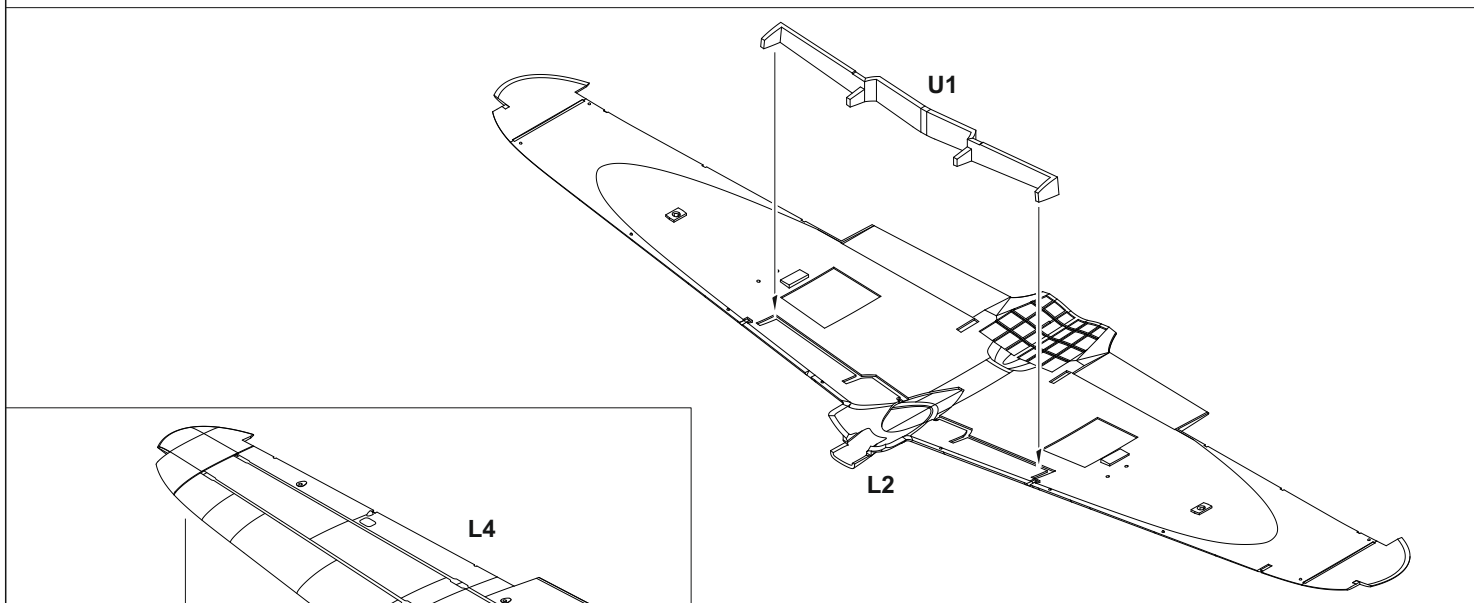
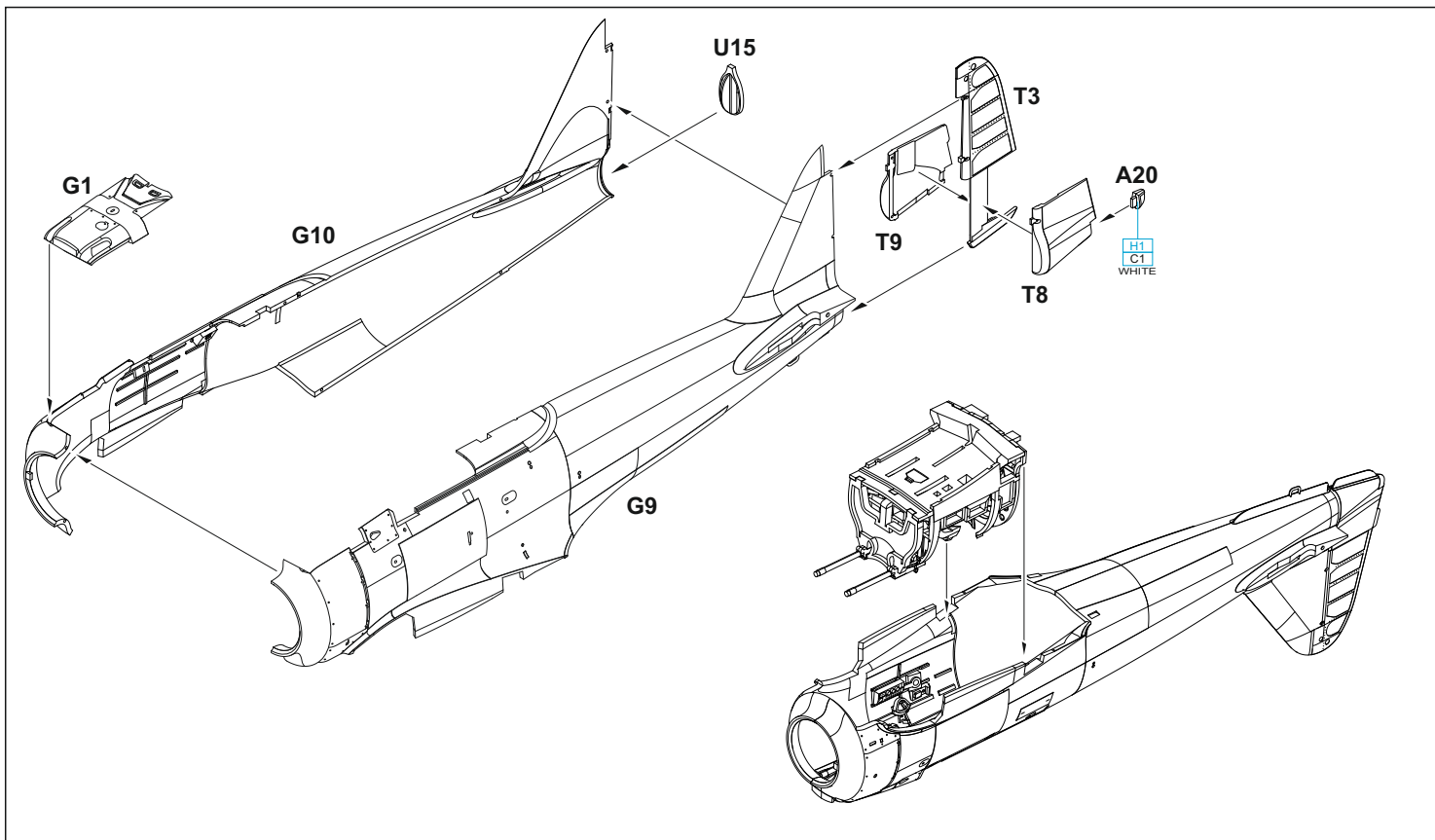
GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H1	C1	WHITE
H2	C2	BLACK
H6	C6	GREEN
H8	C8	SILVER
H12	C33	FLAT BLACK
H24	C58	ORANGE YELLOW
H25	C34	SKY BLUE
H33	C81	RUSSET
H47	C41	RED BROWN
H53	C13	GRAY
H59	C15	IJN GREEN
H70	C60	GRAY
H77	C137	TIRE BLACK
H90	C47	CLEAR RED

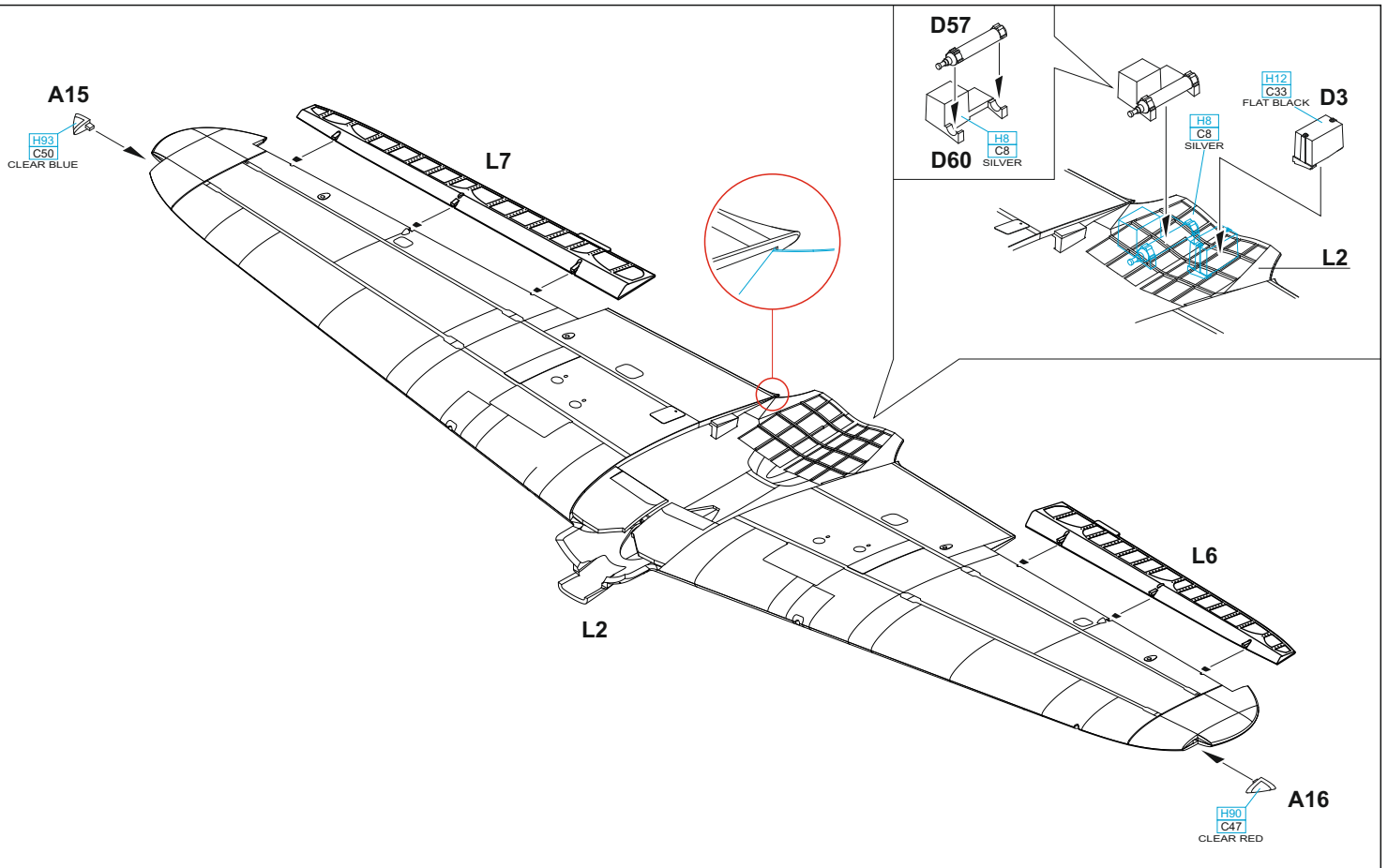
GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H93	C50	CLEAR BLUE
H324	C324	LIGHT GRAY
H336	C336	HEMP
H340	C340	FIELD GREEN
H417	C117	LIGHT BLUE
	C125	COWLING COLOR
	C131	RED BROWN
Mr.METAL COLOR		
	MC214	DARK IRON
	MC218	ALUMINIUM
	MC219	BRASS
Mr.COLOR SUPER METALLIC		
	SM201	SUPER FINE SILVER

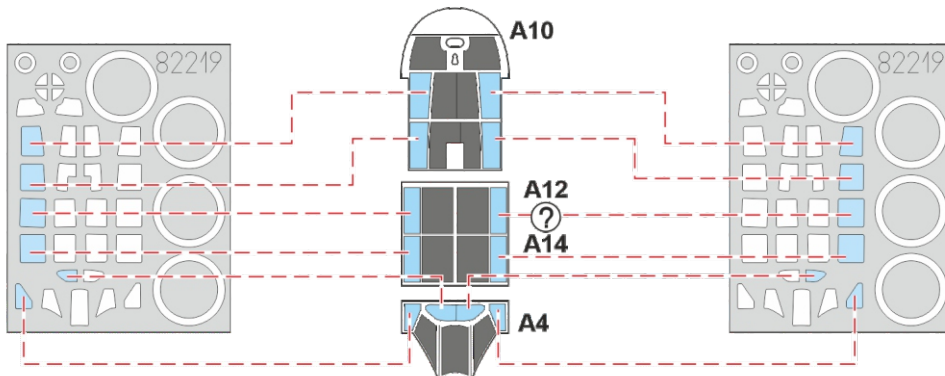
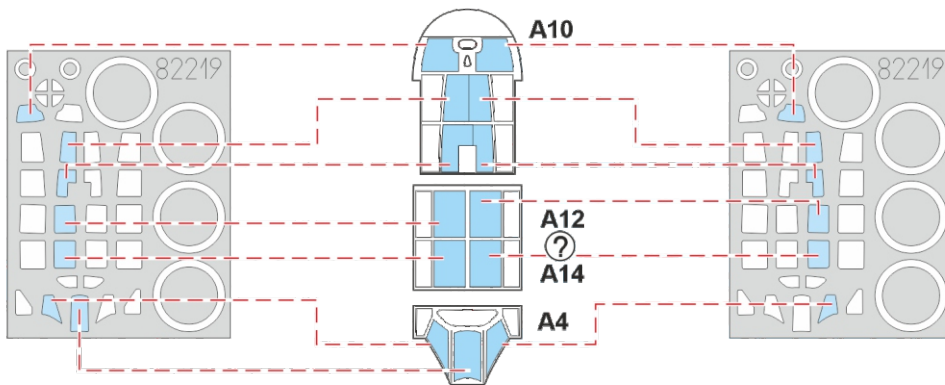
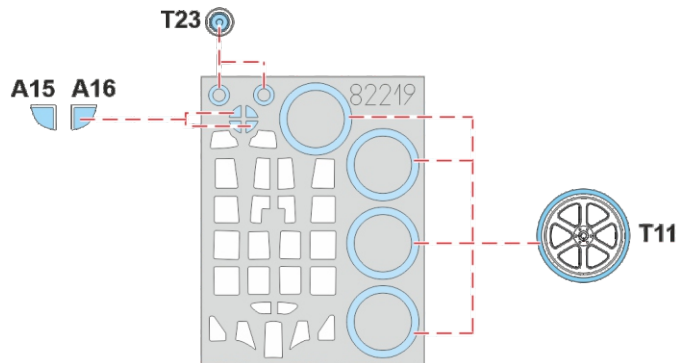
A**B****C****PE7 - OFTEN NOT USE****D**

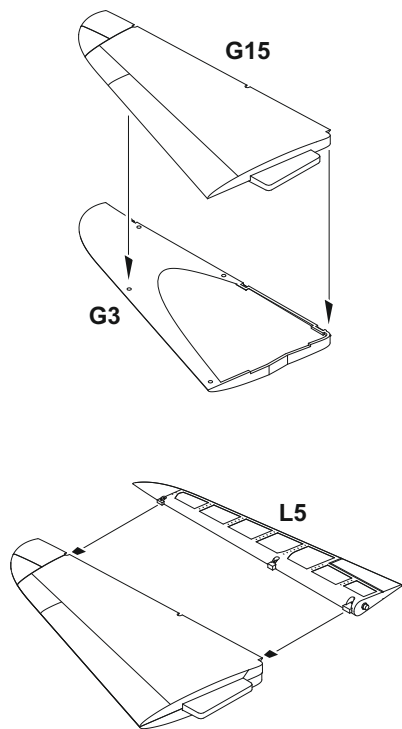
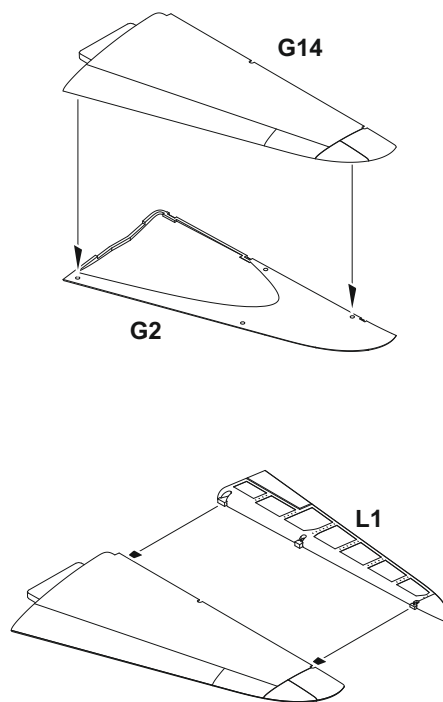
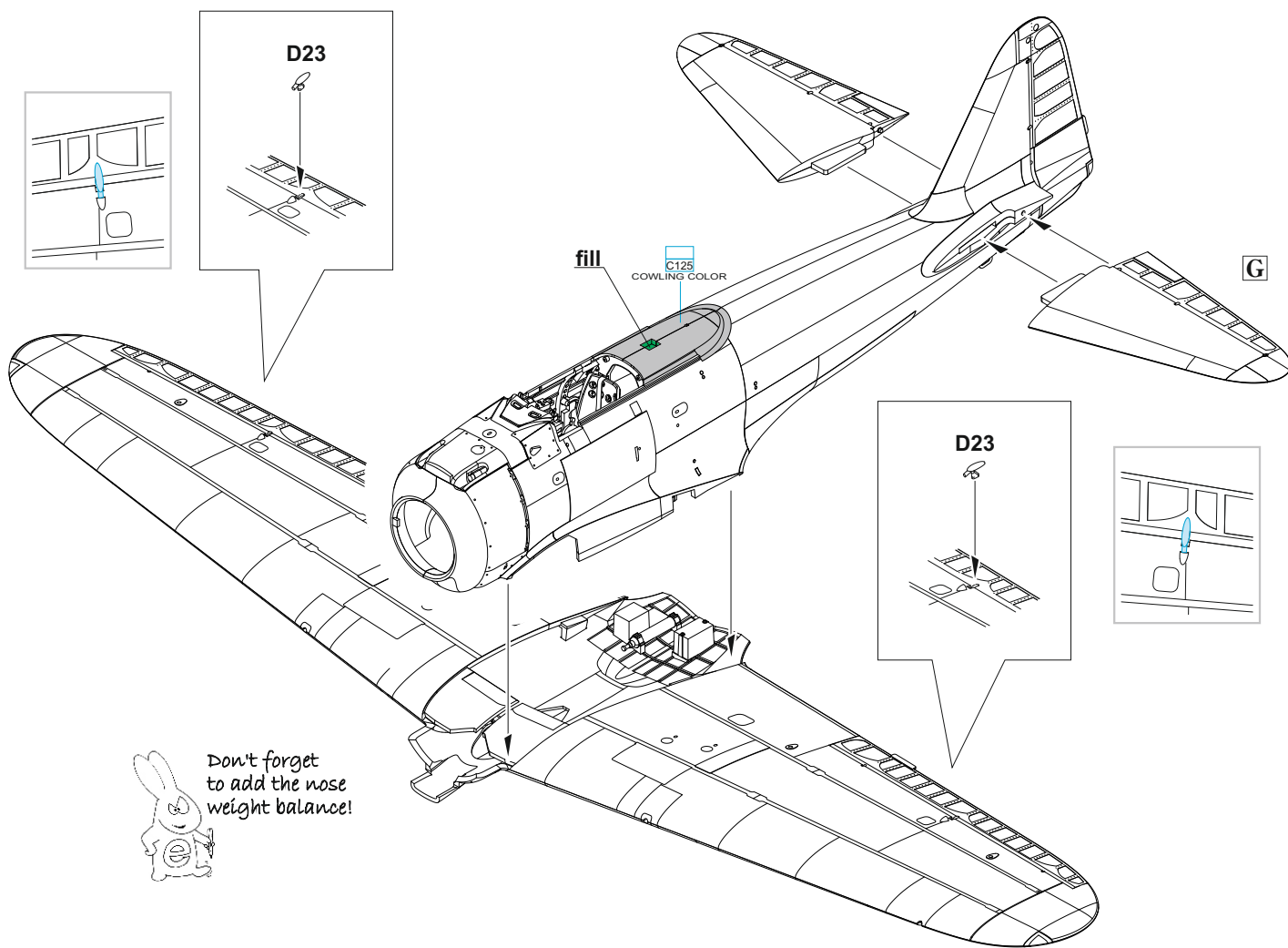

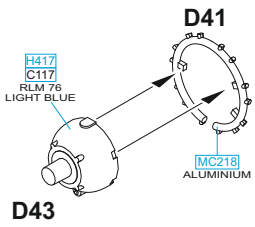
eduard
MASK
82219

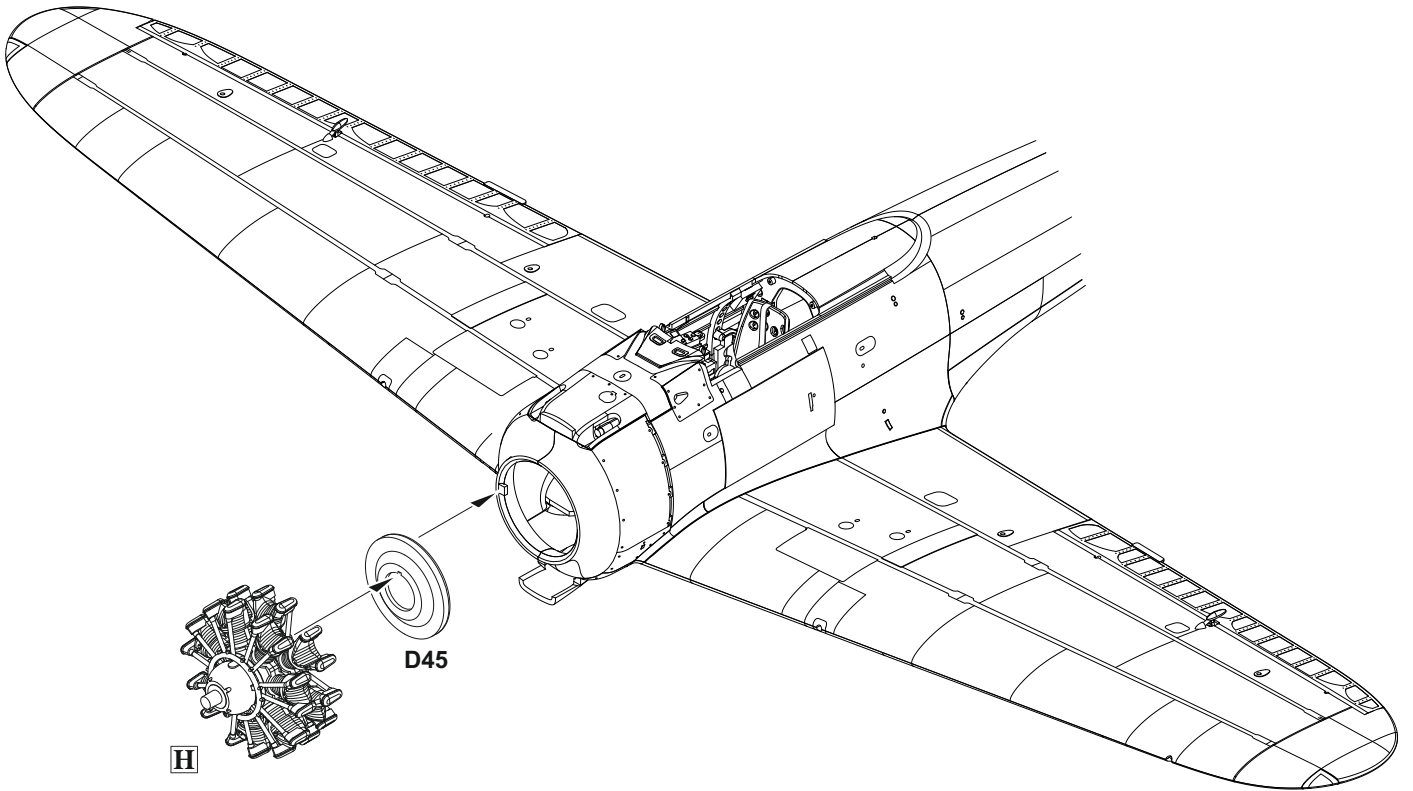
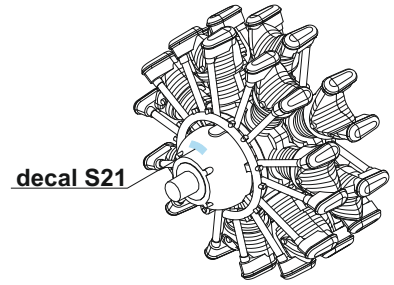
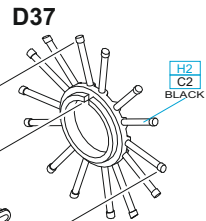
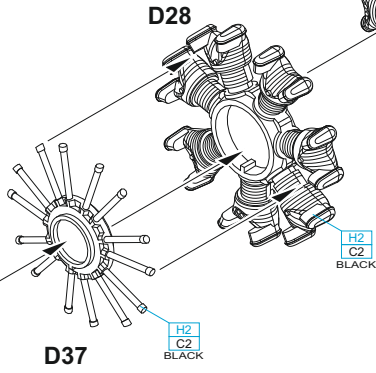
F**G****F**

Don't forget
to add the nose
weight balance!

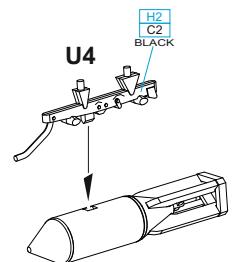
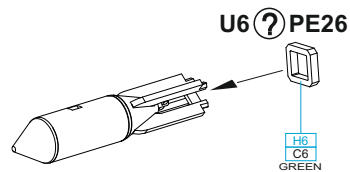
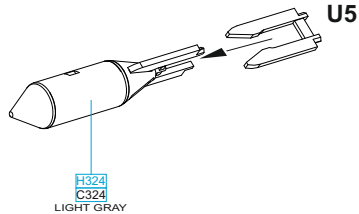
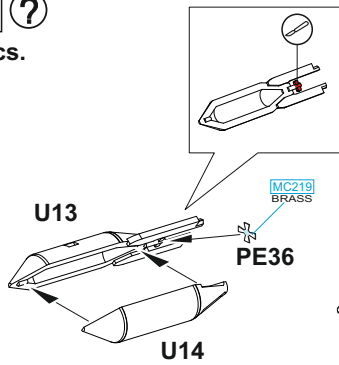
H

D43

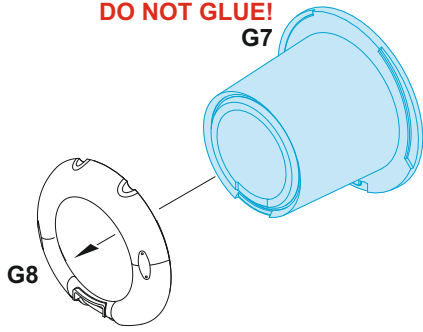

I ?
2 pcs.

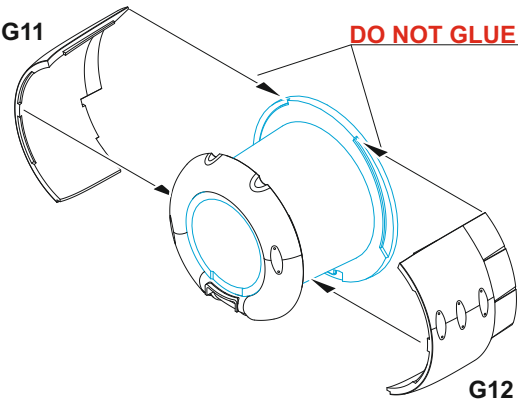
J

DO NOT GLUE!

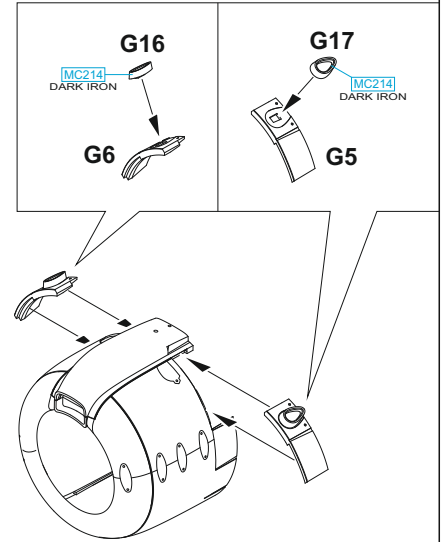
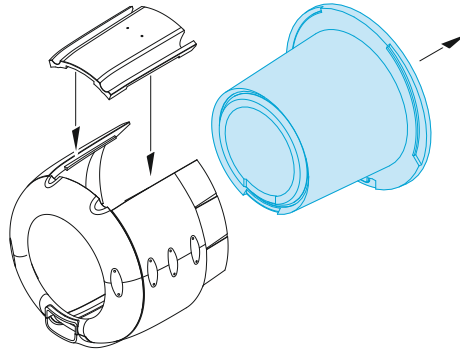
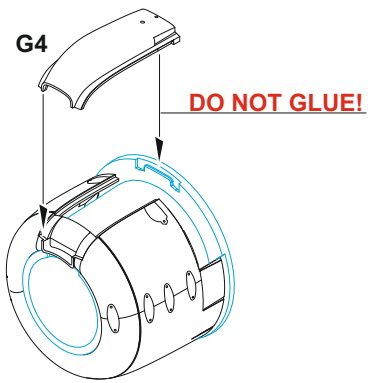
G11

DO NOT GLUE!

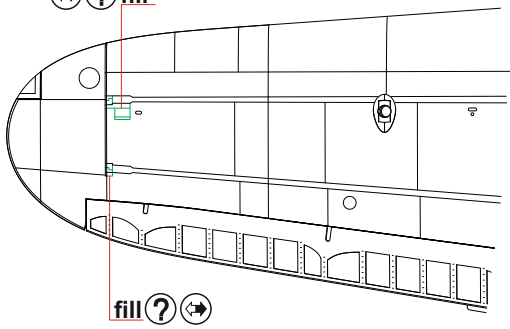

step 2
G13

step 1
G7

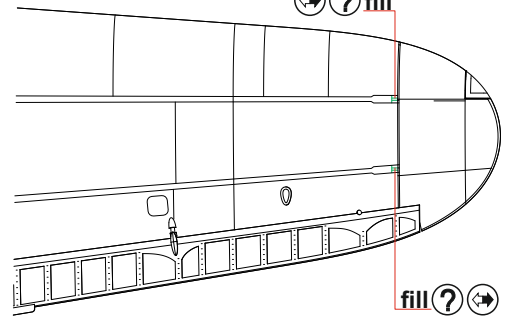
fill ?

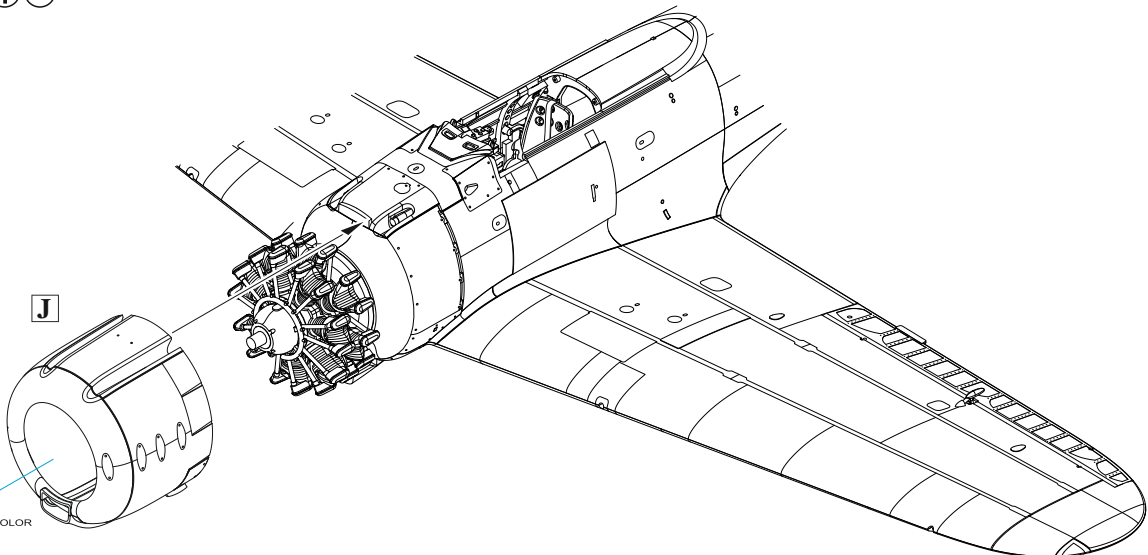
fill - MARKINGS **C, D, E** ONLY

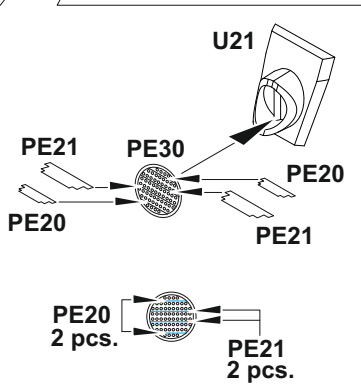
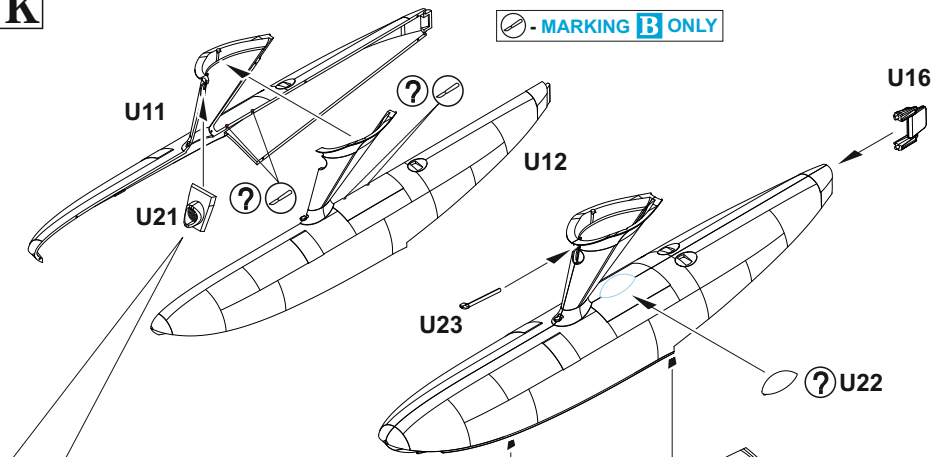
BOTTOM

fill ?

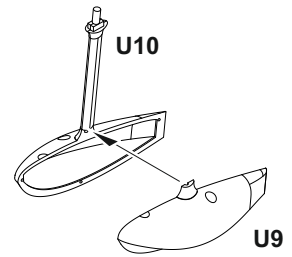
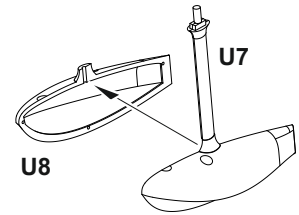
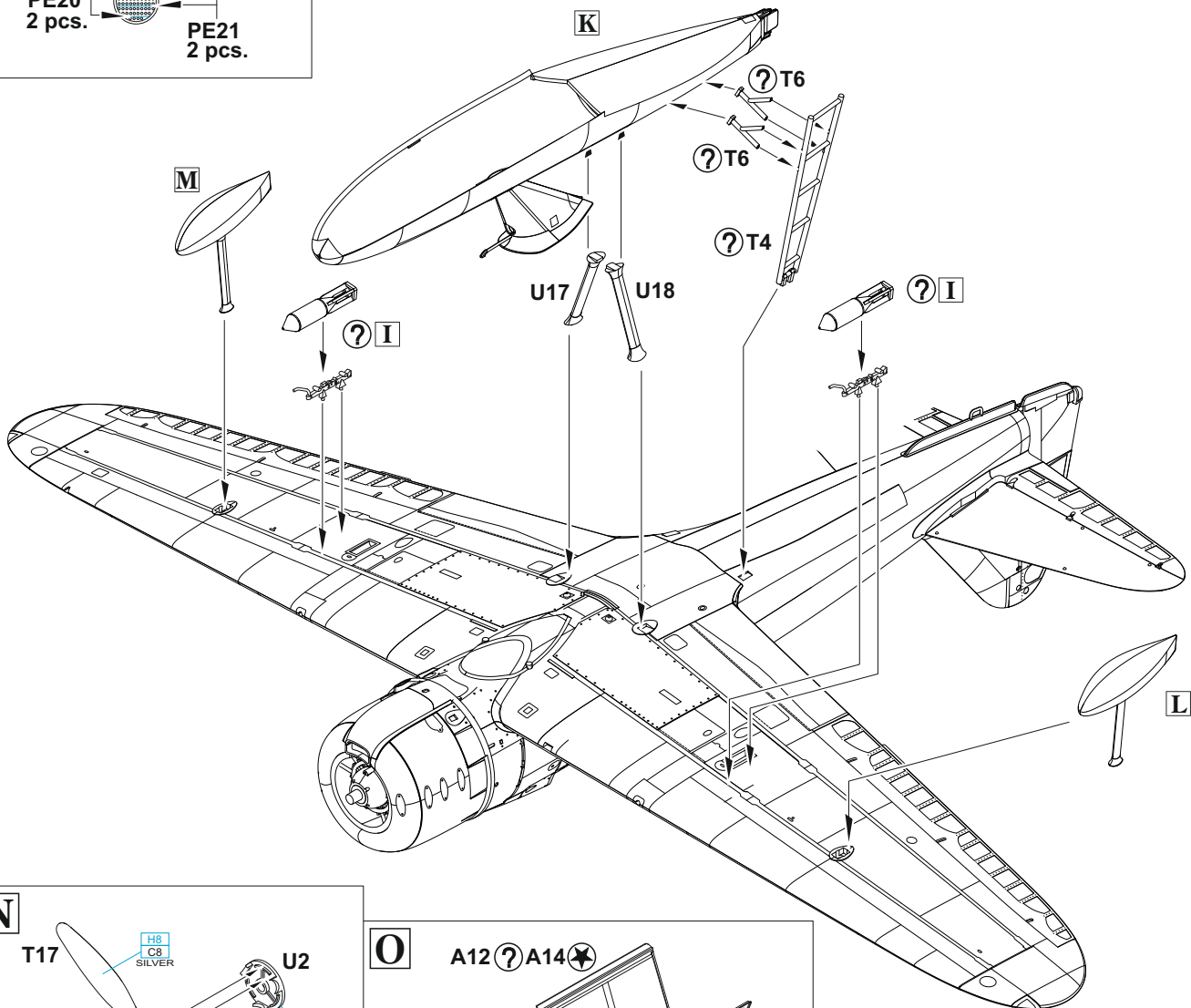
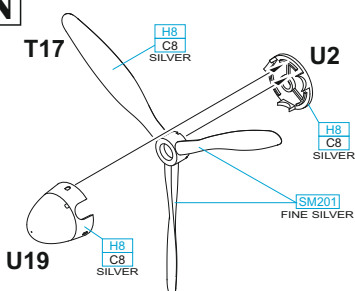

TOP

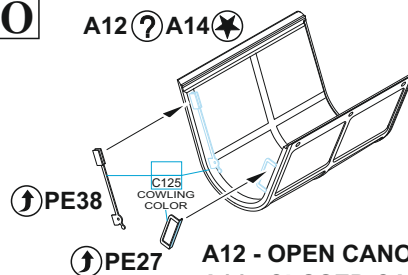

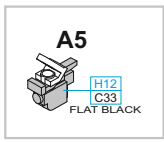
K
 - MARKING **B** ONLY

Don't forget
to add the nose
weight balance!

 - MARKING **B** ONLY
L**M****K****N****O**

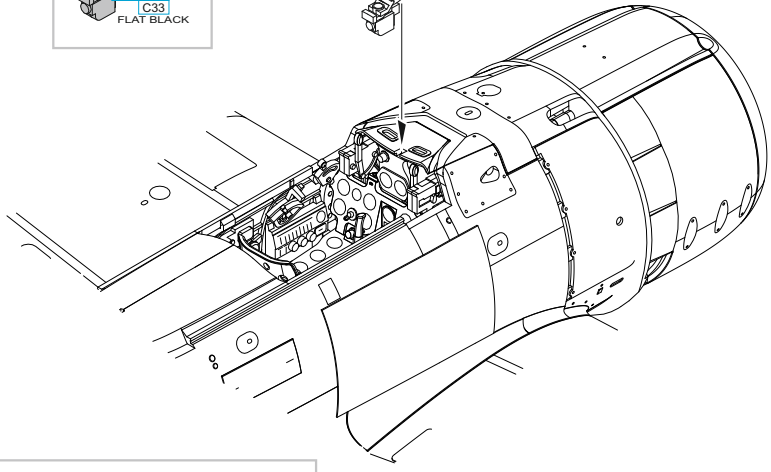
A12 ? A14 ✖

 A12 - OPEN CANOPY
 A14 - CLOSED CANOPY

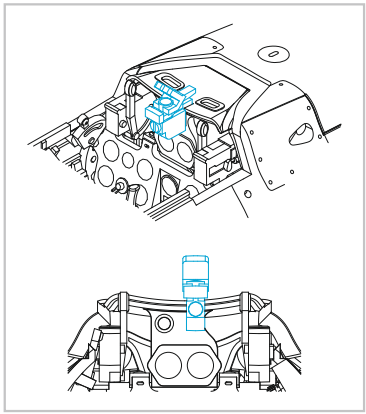
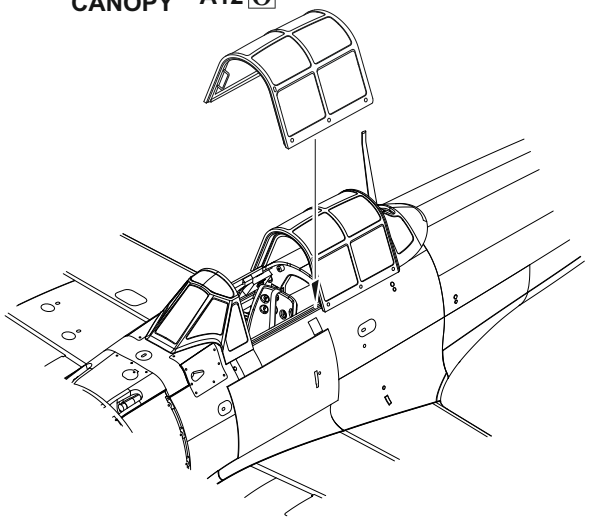

PE16
H12
C33
FLAT BLACK

A5

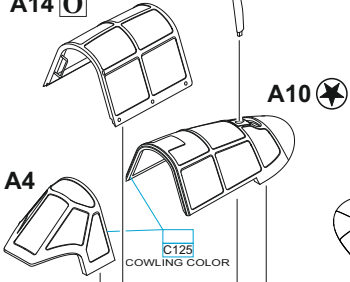

OPEN CANOPY A12 O

CLOSED CANOPY D53

A14 O

A10

A4

C125
COWLING COLOR

A1
H93
C50
CLEAR BLUE

A1
H93
C50
CLEAR BLUE

C125
COWLING COLOR

A1
H90
C47
CLEAR RED

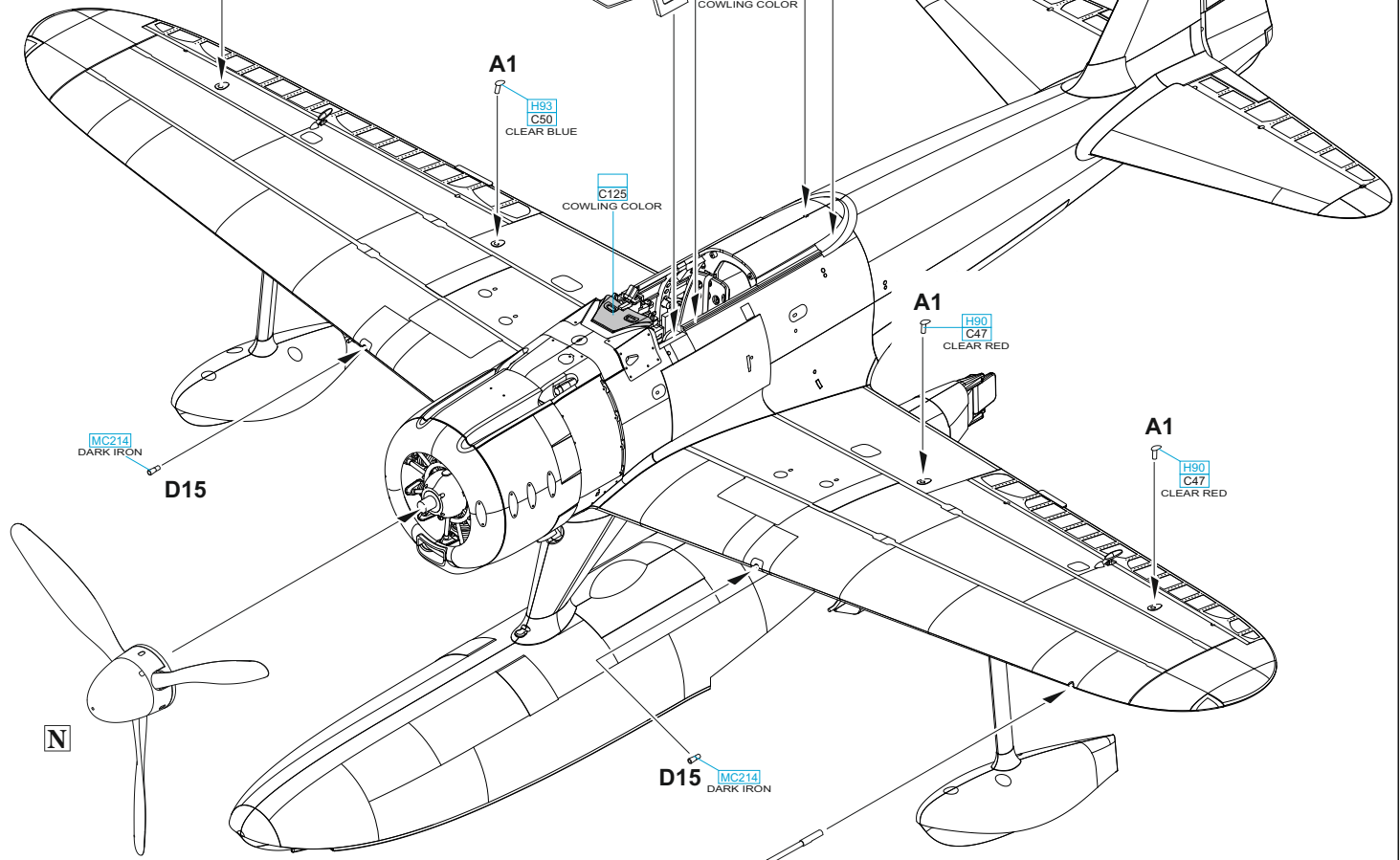
A1
H90
C47
CLEAR RED

MC214
DARK IRON

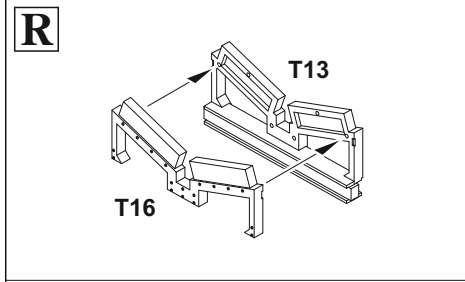
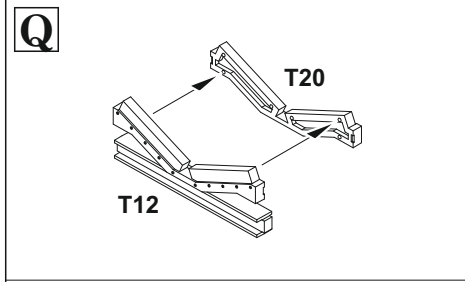
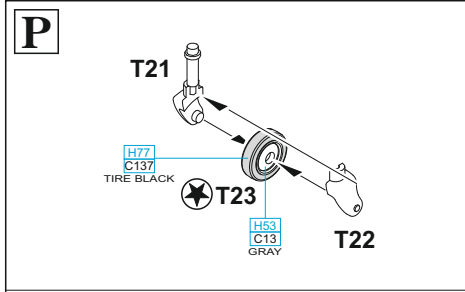
D15

D15
MC214
DARK IRON

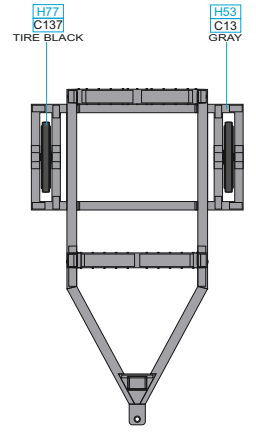
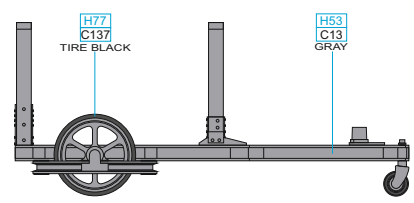
D52
MC218
ALUMINIUM

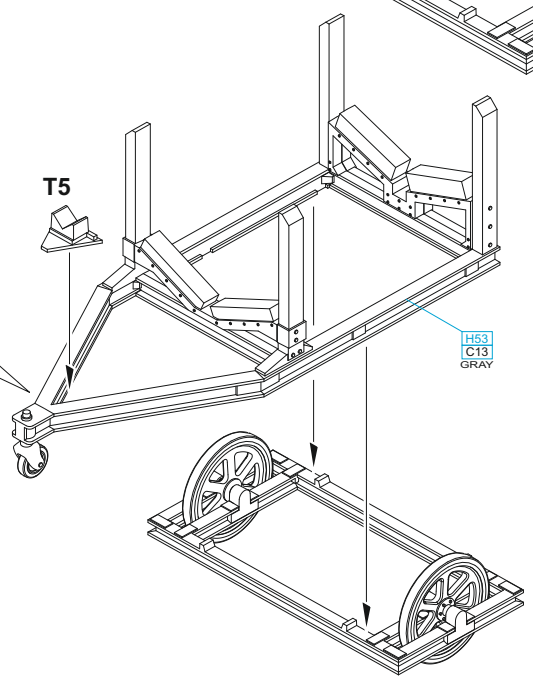
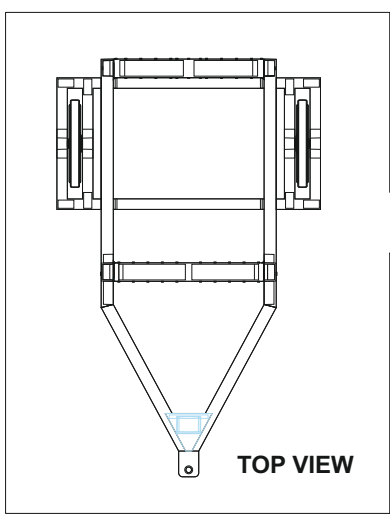
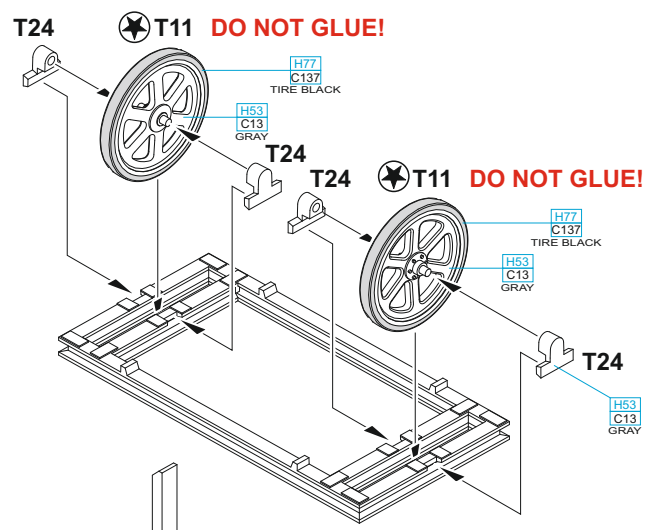
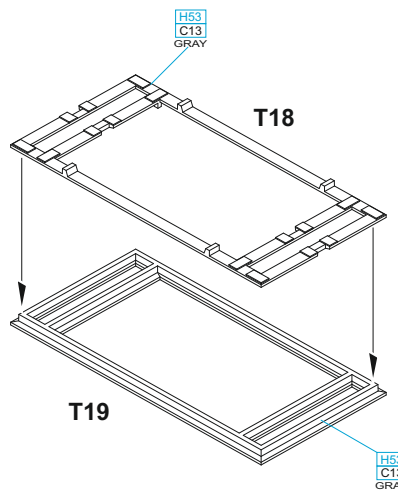
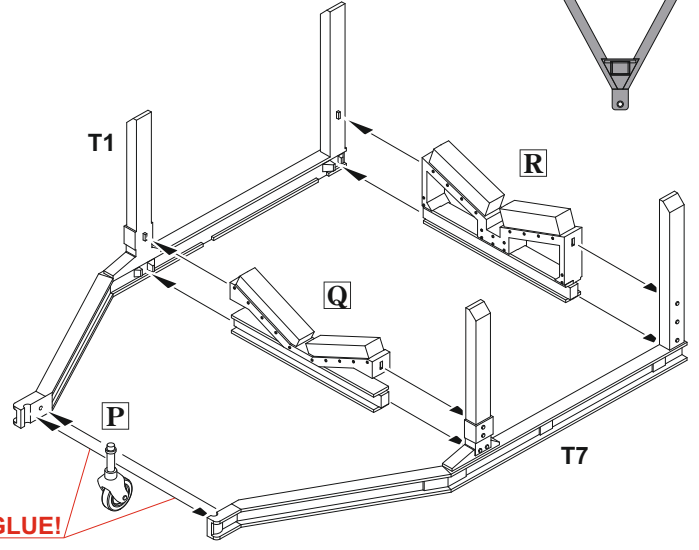
N

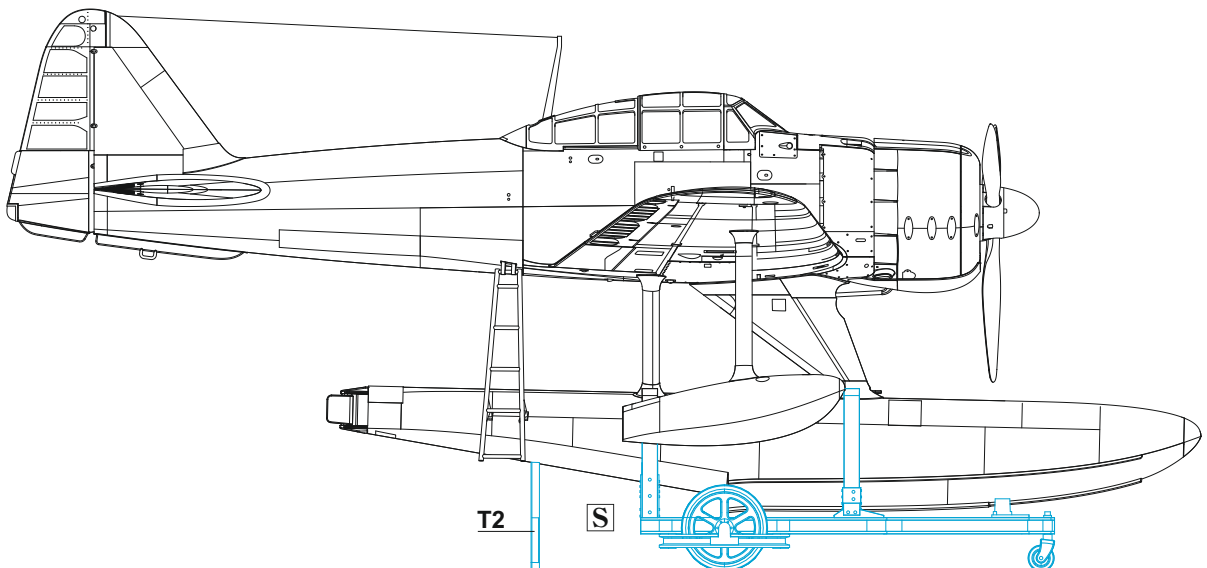
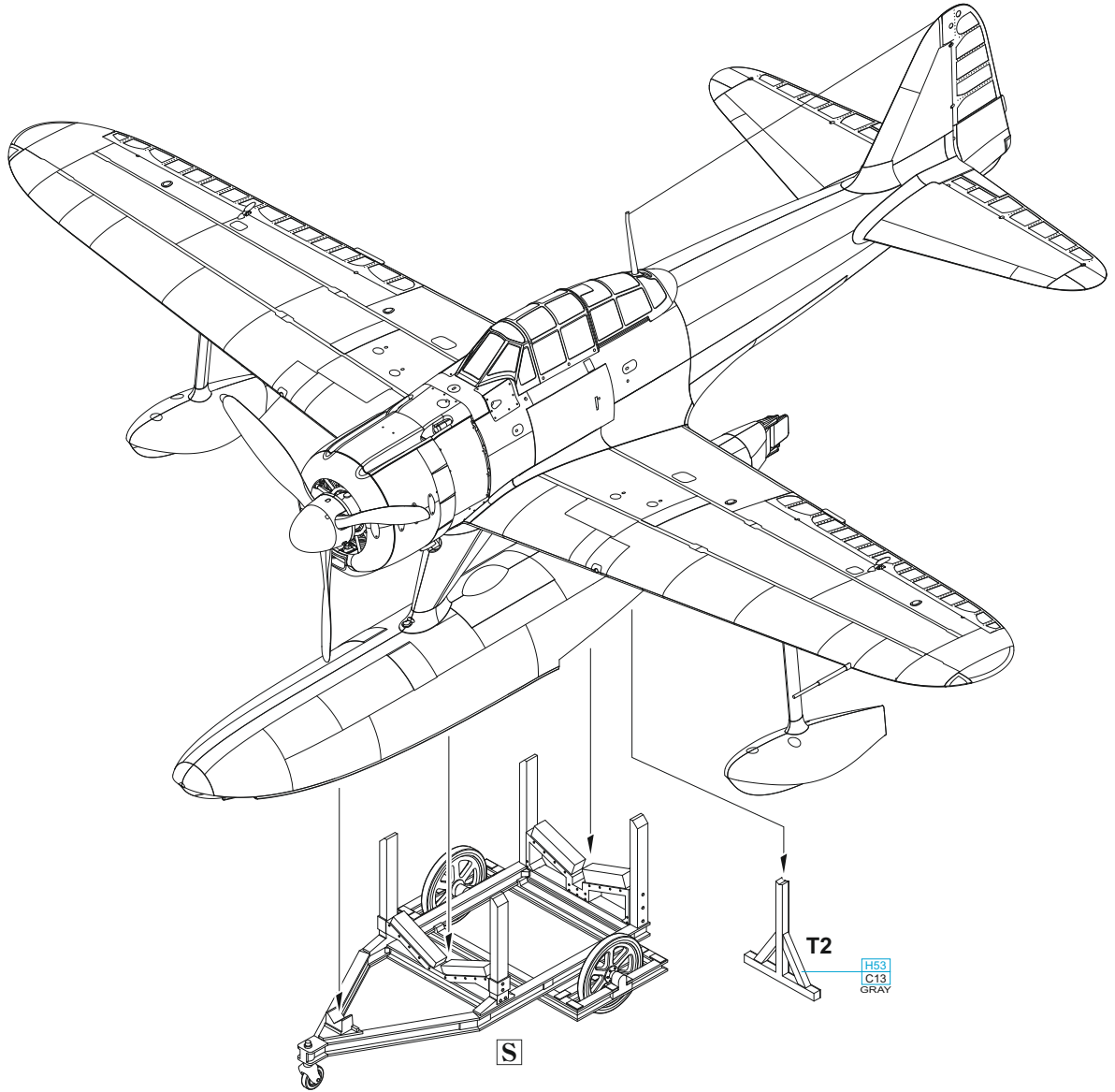
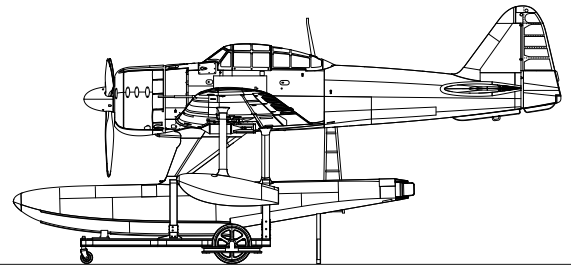
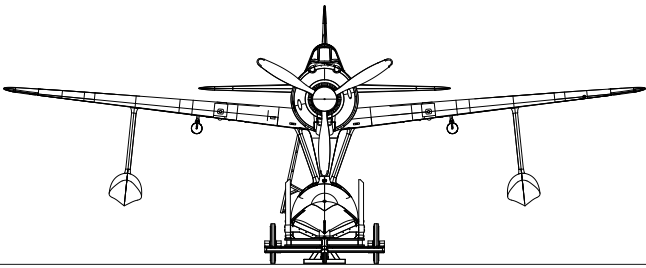

NEUTRAL GRAY H53 C13 TIRE BLACK H77 C137

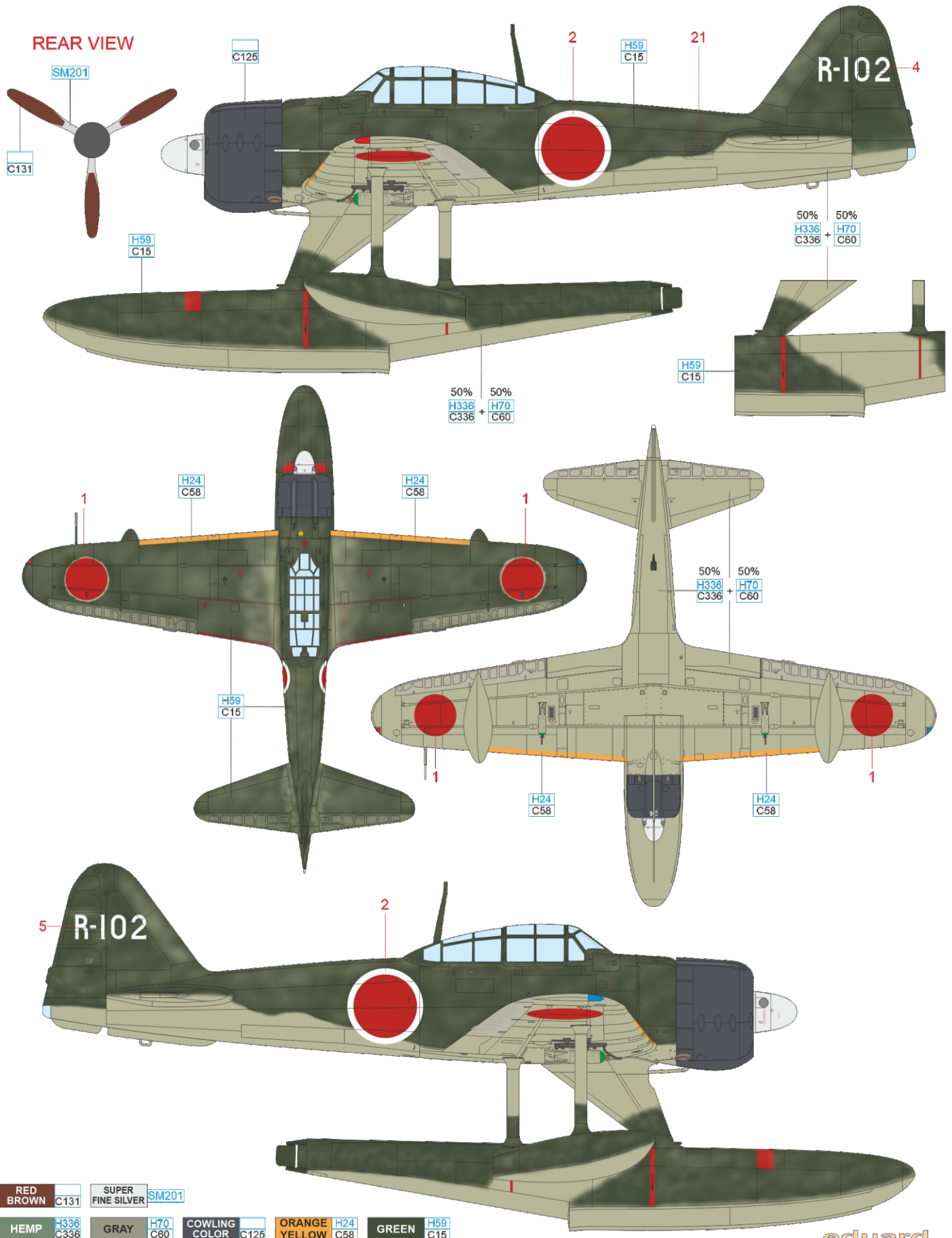
S

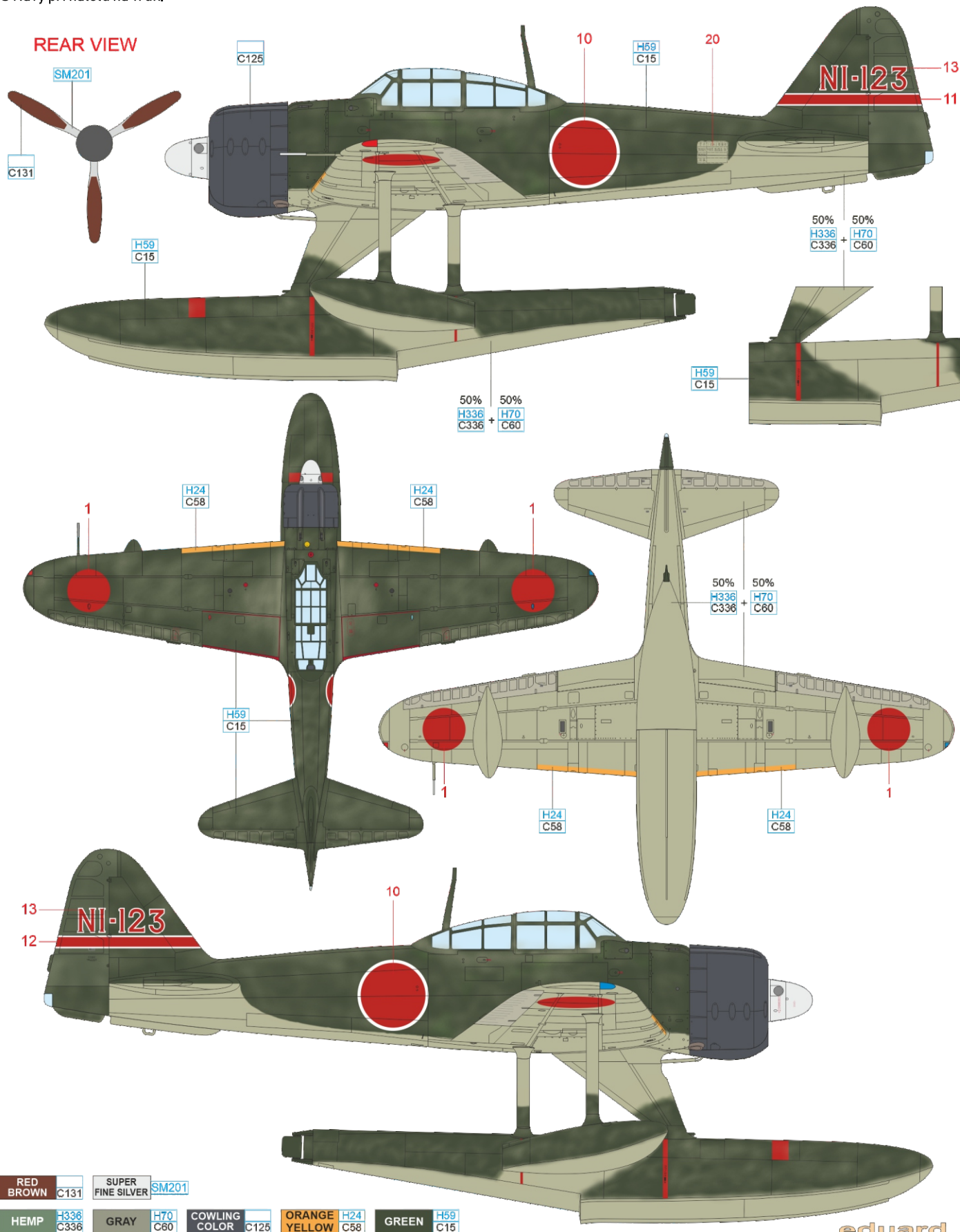
A Kōkūtai 452, ostrov Kiska, Aleuty, počátek roku 1943

Tento letoun dostal u jednotky nátěr tmavě zelenou barvou, která pozdějijevila známky opotřebení, zejména na křídle a na vodorovných ocasních plochách u trupu. Letouny této stíhací jednotky postupně nesly nejméně čtyři různá označení na ocasních plochách podle toho, jak byla přeznačována a podřízena různým velitelstvím. Jejím neúspěšnějším stíhačem byl vrch. podd. Gi-ichi Sasaki. Pocházel z prefektury Miyagi a do námořnictva vstoupil v roce 1937. Stal se pilotem dvoumístných plovákových letounů a zúčastnil se bojů v Číně. Během dobývání Filipín a Holandské východní Indie sloužil v letecké jednotce nosiče hydroplánů Mizuho a po jeho potopení byl přidělen k Tōkō Kōkūtai na Aleutách. Ta byla postupně přejmenována na 5. Kōkūtai a poté na Kōkūtai 452. Celkem docílil Sasaki čtyř samostatných vítězství, pět letounů sestřelil ve spolupráci a jeden letoun mu byl ve spolupráci uznán jako pravděpodobně zničený. Zahynul 19. února 1943 nad ostrovem Amchitka v souboji s pilotem Curtissu P-40.

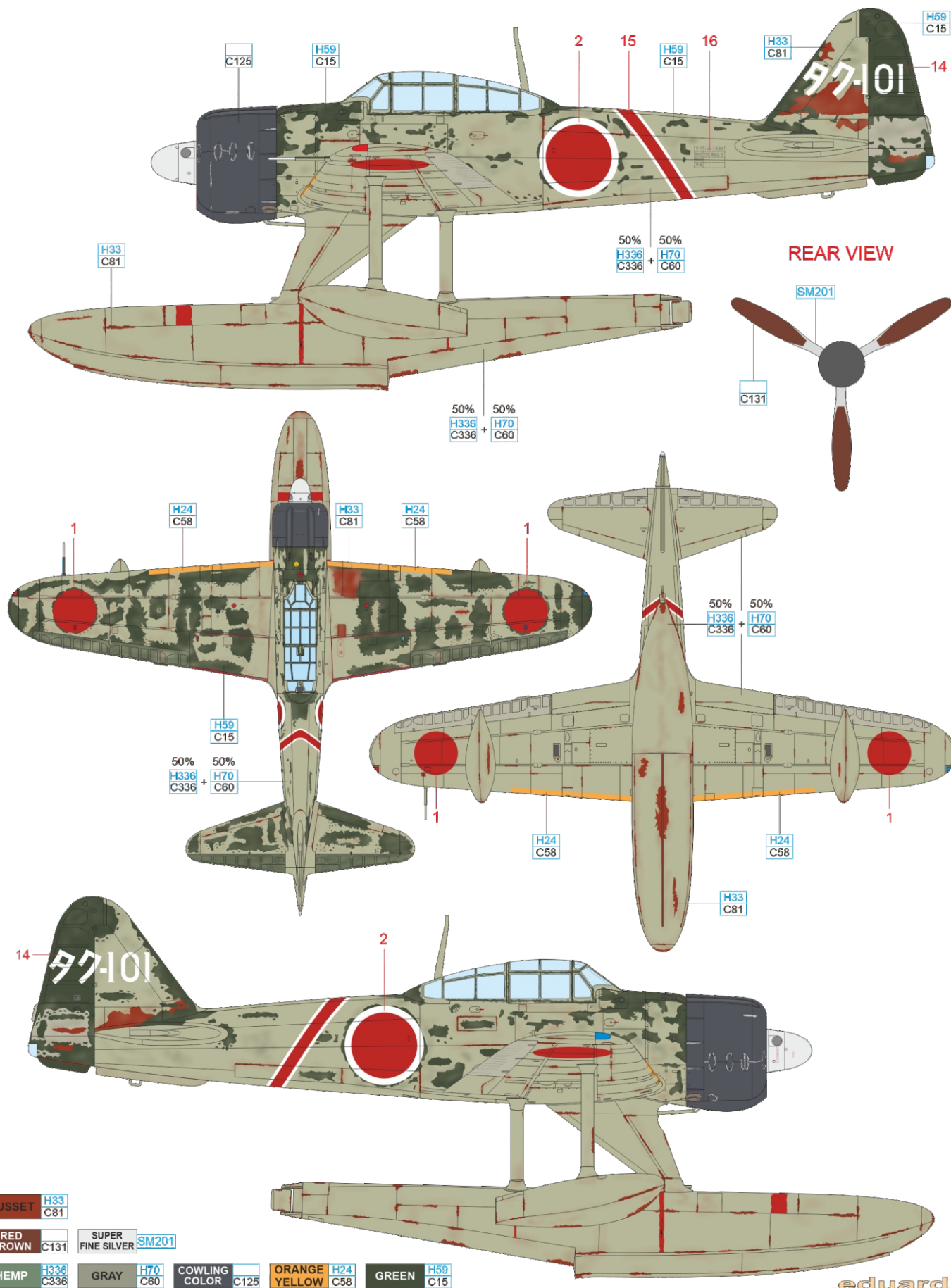
C Kōkūtai 802, základna Faisi-Poporang, Shortlandské ostrovy, únor 1943

Tento letoun patřil mezi nové stroje, které Kōkūtai 802 převzala v Japonsku počátkem roku 1943. U jednotky letoun dostal nátěr tmavě zelenou barvou a měl pravděpodobně pozdní provedení výrobní tabulky na trupu. Ocasní plochy nesly vodorovný červený pruh, který byl zřejmě identifikačním prvkem jednotky. Je pravděpodobné, že se letoun zúčastnil leteckých bojů 13. a 14. února 1943 při obraně Shortlandských ostrovů a Buinu, při nichž americké letecké jednotky utrpěly poměrně výrazné ztráty. Po přesunu do oblasti Marshallových ostrovů v březnu 1943 se Kōkūtai 802 pod vedením podporučíka Yamazakiho zabývala především hlídkovou činností, protiponorkovými patrolami a stíháním čtyřmotorových bombardérů. Dálkový průzkum prováděla další část této jednotky, která byla vyzbrojena stroji H8K Emily. V září 1943 se označení jejích letounů změnilo na Y4 v souvislosti s přechodem do podřízenosti 22. Kōkū Sentai. Identifikační označení na ocasních plochách hydroplánů Rufe se u této jednotky během služby na Marshallových ostrovech změnilo z červené barvy na bílou. V říjnu byla stíhací jednotka Kōkūtai 802 začleněna do Kōkūtai 902 a v listopadu se dostala do střetu s letouny US Navy při náletu na Truk.

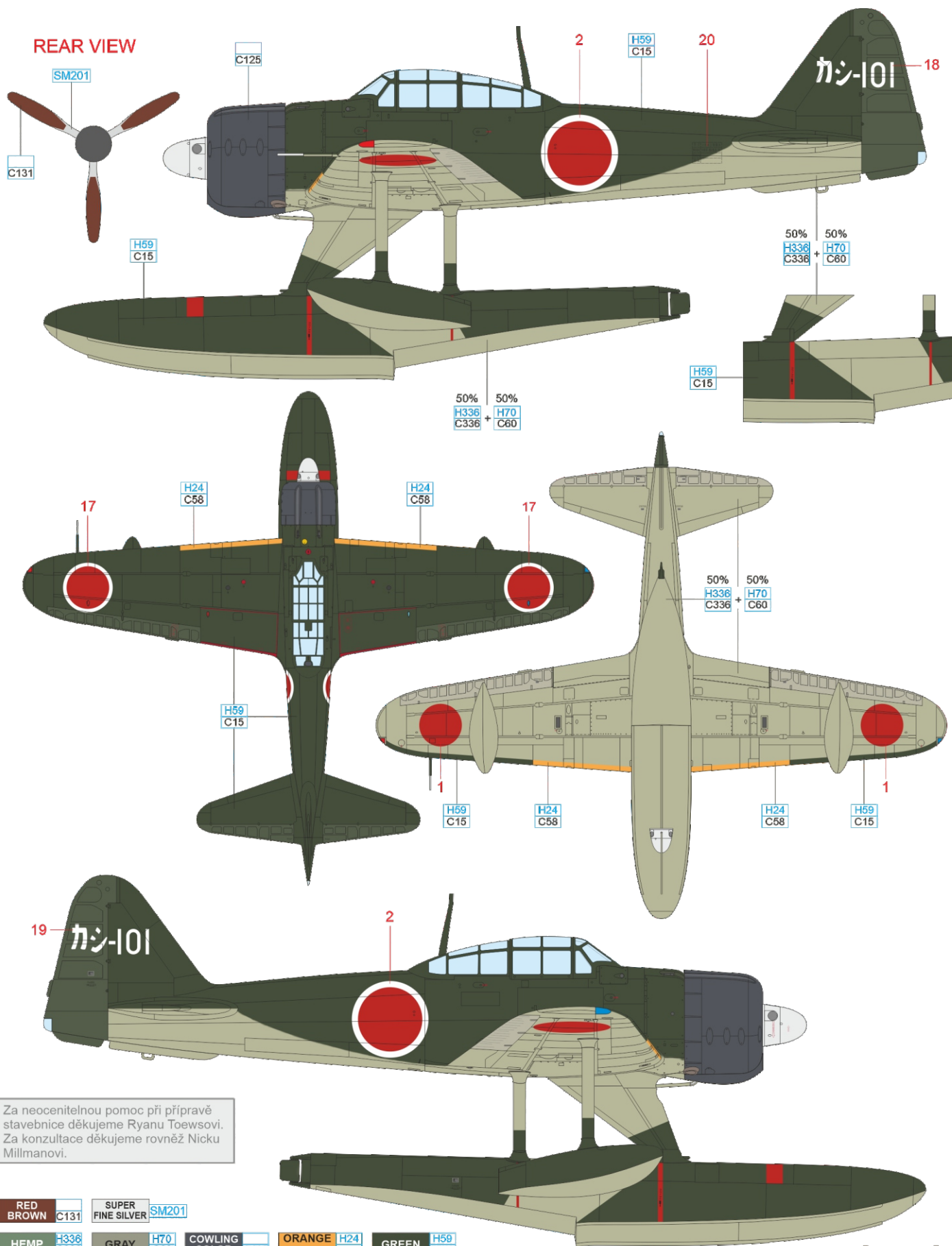
D Takuma Kōkūtai, základna Takuma, Japonsko, 1944

Tento letoun byl původně dokončen s šedým nátěrem na všech plochách, ale později dostal u jednotky nátěr tmavě zelenou barvou na horních plochách. V době, kdy sloužil u Takuma Kōkūtai, byl zelený nátěr značně opotřebován, na některých místech byl vidět červenohnědý základový nátěr i kovový povrch. Pruh na trupu je pravděpodobně označením letounu velitele stíhací jednotky. Takuma Kōkūtai byla založena v polovině roku 1943 a jejím úkolem byl výcvik osádek hydroplánů. Její součástí byla i jednotka s letouny Rufe. Také jejím úkolem byl výcvik, včetně nácvičku stíhacích soubojů ve dvojicích. Velení však počítalo s případným nasazením letounů Rufe této jednotky pro leteckou obranu Japonska. Existuje fotografie hydroplánu Rufe nám. praporečká Kyoshi Sugy z Takuma Kōkūtai, na které je letoun vyzbrojen 30kg pumami pro případ útoku proti bombardérům B-29. Není však doloženo, že by k takovému bojovému nasazení došlo. V roce 1945 byla část Takuma Kōkūtai nasazena při kamikaze misích a na konci války byla zrušena.

E Kashima Kōkūtai, základna Kashima, Japonsko, 1944

Tento letoun byl dokončen v pozdním provedení s továrním nátěrem tmavě zelenou barvou. Kashima Kōkūtai byla založena v roce 1938 jako výcviková jednotka pro osádky hydroplánů a její jednotka vyzbrojená stíhacími hydroplány Rufe byla v rámci obrany mateřských ostrovů několikrát nasazena do boje společně s letci z Katori Kōkūtai. Dosáhla při tom několika sestřelů stíhacích a bombardovacích letounů. Pravděpodobně s touto jednotkou se v okolí Kashimy dostaly do střetu 16. února 1945 Hellcaty od VBF-12 z USS Saratoga (CV-3) a 18. března Hellcaty od VF-29 z USS Cabot (CVL-28). V prvním případě ohlásili američtí stíhači pět sestřelených Rufe a při druhém střetnutí nárokovali čtyři vítězství. V květnu 1945 byla výcviková část Kashima Kōkūtai zrušena a řada letounů a osádek byla nasazena při kamikaze misích. Kashima Kōkūtai byla zrušena na konci války.

Za neocenitelnou pomoc při přípravě stavebnice děkujeme Ryanu Toewsovi. Za konzultace děkujeme rovněž Nicku Millmanovi.

- RED BROWN C131
- SUPER FINE SILVER SM201
- HEMP H336 C336
- GRAY H70 C60
- COWLING COLOR C125
- ORANGE YELLOW H24 C58
- GREEN H59 C15

